REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek JABBOKIETEN van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

JABBOKIETEN

1.

Het pad van Jozef

1. Als u met een harde farao heeft te maken die u niet wil laten gaan, als u een doorn in het vlees hebt die niet wordt weggenomen, ga het pad van Jozef, ga dieper de aarde in, op zoektocht naar de hogere dingen, opdat u niet in aardse valstrikken terecht komt. Er is veel valse, overmoedige voorspoed, en de mensen zijn dronken. Wees er niet jaloers op, maar weet dat u beveiligd wordt hiertegen door uw ongemakken, door de obstakels op uw pad. Het is om u af te remmen. De wereld om u heen gaat te snel, en ze willen u meesleuren, maar God laat u het smalle, trage pad en de enge poort zien. Uiteindelijk zal dit tot leven leiden. Alle andere wegen leiden tot de dood. God maakt geen fouten.

2. Ga het pad van Jozef, dieper de putten in, aanvaard het juk van de ballinschap, van het vreemde volk, waar Jeremia ook over sprak. Zo bent u niet één met de stad. Alle joelende feestvierders zijn op weg naar de afgrond, maar God heeft u teruggeroepen. ‘Ga niet met hen mee, want het is een pad des verderfs, een bedrieglijk pad vol van vleierij en omkoperij.’

3. Vier iets als er daadwerkelijk iets te vieren valt. We spreken dus over de Exodus van Jozef, waar het boek Vissen over spreekt. Dat is een Exodus naar binnen, naar een diep innerlijk en geestelijk leven. Dat is geen makkelijke weg, maar oh zo nodig. Hierin sterft de mens aan alle snelheidsdrang, erfdrift en zaaddrift. Jozef ging diep en sloeg het donkere niet over. Maar hierin, op dit donkere pad waarop alle vleselijke stemmen van het zelf doven, daar ontving hij de openbaringen van de Heere die hem voortleidden. Eerst moet het heel donker zijn om de bedrieglijke hartstochten te doven. Alleen zo kan de Heere uiteindelijk spreken. Het is zo belangrijk. Laten we geen lichtdrift hebben, maar juist heel voorzichtig zijn met licht, want het kan al zo snel verblindend zijn. Het kan al zo snel misleidend zijn, omdat het van alles heeft lopen wegvreten.

4. Jozef ging diep en donker, en kwam zo bij de Heere aan, die hem dit eerst had laten zien. De nachtmerrie is de poort van de droom. Zo kreeg Jozef midden in de diepste nachten van zijn leven zijn dromen, gingen de hemelen voor hem open. Zijn hele leven was een groot lijden, dat begon al jong, toen zijn broeders zich meer en meer tegen zijn dromen begonnen te keren, maar God was altijd aan zijn zijde.

5. Allereerst is het voor de mens van belang om tot de gebrekskennis te komen, tot de armoedskennis, de hongerkennis, waarin men beseft dat men niets heeft, dat men arm is. Men komt de diepte van de zondeval onder ogen in de ellendekennis. Dit staat absoluut voorop, wat we ook in het boek Rivieren zien. Al in het eerste hoofdstuk wordt hierover gesproken : De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.

6. Dan stelt het boek Rivieren dat er allereerst een strijd tegen de leugen moet zijn. Eerst moet men onder ogen komen hoe diep die leugenput op aarde is, anders zal men zichzelf bedriegen. Het

kennen van de doodstaat van de mensheid staat dus voorop, en een heleboel mensen willen dit liever overslaan, omdat dit een gevecht inhoudt, en men gaat dan toch liever voor de snelle gouden geluksgoden, de goden van gemak en plezier. Maar laten wij goed beseffen dat dit schadelijke afgoden zijn, genotsmiddelen, verdovende middelen, die de ziel bederven. Veel schade wordt er zo toegebracht aan de ziel, en ook aan het brein. Het geweten wordt zo bedrogen, en men denkt dat het allemaal nog wel meevalt, vooral als het over henzelf gaat. De mens is zo bedrieglijk, en Rivieren wijst hier in het begin al op. De mens strijdt liever tegen God dan tegen de vijand die de mens heeft omgekocht. De vijand verwend de mens. De vijand verlokt de mens. Men is aan de vijand gehecht geraakt door de vele geschenken en steekpenningen, en zo heeft de mens de vijand tot God gemaakt. Dat is het afschuwelijke van deze wereld.

7. Al direct stelt het boek Rivieren dat de mens opgenomen dient te worden, en daarvoor wordt het beeld van het visnet gebruikt. Eerst moet de mens het lijden onder ogen komen, en hoe diep dat moet gaan om losgesneden te worden van het ego. Daar is alles om te doen.

8. Ook in zijn kennis is de mens opgeblazen, zodat ze niet open kunnen staan voor de eeuwige kennis. Men heeft zich het tijdelijke an vergankelijke, de aardse kennis, eigen gemaakt. Men kan soms geestelijk en religieus spreken, maar men is niet opgenomen door het eeuwige visnet. Men is onbesneden in spreken en handelen.

9. Het boek Rivieren legt direct de vinger op de zere plek. Juist door het diepere visnet kan alle opgeblazen, vleselijke kennis eraf. Men moet een heleboel ontweten, want men weet teveel. Het geweten van de mens is verdraaid, en in de handen van de vijand, die ze tot God hebben gemaakt. Oh, hoe snel spreken hun stemmen, bij het minste of geringste, altijd weer om gelijk te hebben en boven de ander uit te steken. Men weet het altijd beter dan de ander, maar men leeft nog in zonde, en dat is ook precies de reden waarom men betweterig is, want de zonde baart leugen. Toch moeten de hemelse vissers dan blijven spreken, maar zij spreken van het Woord dat van boven komt, wat niet op één lijn staat met het valse woord der mensen en het vaak bedrieglijke woord van de mensenkerken.

2.

Het droomgeheugen

1. Allereerst moet de mens komen tot de hemelse vergetelheid om al die aardse kennis en al die opgeblazenheid van het weten los te laten. Dat is tegelijkertijd een strijd tegen menselijke tradities en gewoonten. Het betweterig en hoogmoedig zijn en allerlei eerprotserij is heel gewoon gemaakt in deze wereld, en schoongepraat. Men werkt immers voor een markt. Het is een kunstje, een gimmick, en de wereldbeheersers hebben dat omgepompt en ten voorbeeld gesteld en veel jongelui met stadse ambities vallen ervoor. Ze kennen het pad van de natuur niet, want dat wordt hen niet geleerd en de natuur wordt hen verkeerd voorgesteld. Zo kunnen ze niet tot de echte eeuwige natuur komen, maar worden geprogrammeerd door de gevallen, ontaarde natuur die de mens zelf heeft gemaakt.

2. Als een leeuw een kalfje aanvalt dan denken ze dat ze ook zo moeten leven, en vergeten ze dat het een beeld is van God die als een roofdier de zonde aanvalt. Men neemt het letterlijk, en beseft niet dat deze aardse beelden alleen heenwijzers zijn, en nog steeds gevallen zijn in hun aard, als onderdeel en gevolg van de zondeval. De natuur is verwoest door de zonde. En zo blijft de mens maar doorleven in het vlees, en blijft de mens vlees eten. Men neemt immers de gevallen natuur als voorbeeld. Men kijkt niet verder dan de neus lang is. Men wil het niet zien. Men gaat voor het geluksgemak, men omzeilt het probleem van de zondeval en al haar ingewikkelde spiegelingen. Men wil niet terug naar het paradijs, maar waant zichzelf al in het paradijs.

3. Het boek Rivieren windt er geen doekjes om, maar is hier heel open over. Rivieren 9 is een belangrijk sleutelhoofdstuk van het boek : De mens is nog in de baarmoeder. De mens is nog niet geboren. De mens is nog in baarmoeder nachtmerries, de nachtmerries van de feutus. De weg door de baarmoeder is heel ingewikkeld. Het hemelse oor stroomt voor eeuwig als een waterval in hemelse leegte. De paradijs aarde is diep in de wereld opgesloten, diep in de natuur. Daar ligt zij opgeborgen als een geheim. Het kind sterft in de aarde om haar te vinden, om in haar wedergeboren te worden. De paradijs aarde komt niet zomaar, maar ligt verborgen in de herschepping van het geheugen. Dingen in het geheugen kunnen steken. De mens kan geheel door zijn geheugen opgevreten worden als door een beest, maar zo komt de mens wel dieper, en ziet andere schakels.

4. De strijd is om het geheugen. We kunnen niet zomaar om het geheugen heen maar moeten er dwars doorheen en ermee werken, het herscheppen, want het gaat in het geheugen gebeuren. Alhoewel het geheugen vol nachtmerries kan zijn, ligt er ook de kiem van het paradijs. Het pad van de hemelse vergetelheid gaat er dwars doorheen, om het te vervormen en te leiden tot de ware en diepere oerherinnering, en dan zal er een ander perspectief komen op de geschiedenis, want het zal dan duidelijk worden dat het echo’s waren van eerdere tijden.

5. Rivieren 10 zegt : In het diepste van de wildernis, daar waar de wilderniszee is, verduister onze valse kennis, al onze overbodige kennis, opdat wij terugkeren naar de ware kennis. Verduister de vijand, ja, verstrooi hen, oh hemelse vergetelheid. Ik kom tot U. Uw wil geschiede. Ik laat alles achter. In de hemelse vergetelheid sterft mijn lagere wil af. In het grote Tahulen kwam ik tot U. En zie dan, de hemelse vergetelheid kwam om te vertragen. En ik raakte onthecht van de materialistische realiteit. Ik viel in een slaap. In de hemelse vergetelheid herschiep gij mij. U laat werelden ten onder gaan in de hemelse vergetelheid, voor een nieuwe schepping. U doet hen bevriezen die hun speren opheffen tegen U, oh hemelse vergetelheid. Over de zeeën van vergetelheid roept Uw stem ons. De hemelse vissers staan aan de kusten met hun netten. Oh, alleen zij die in de hemelse vergetelheid zijn kunnen u verstaan. Zij hebben alles achter zich gelaten. Zij kijken niet meer om. Stormen van hemelse vergetelheid woeden over de werelden voor deze reden. En haar zeeën van hemelse vergetelheid zullen zeker overstromen, om werelden in te nemen voor Haar. Ik kijk toe hoe ze te werk gaat. Ik kijk toe hoe Zij Haar speer opheft tegen het vlees. Het woeste beest drijft Zij in de hemelse vergetelheid waar het ten onder gaat. Het verleden is nog slechts een tent. Alles moet veranderen.

6. Wij kunnen hier dus alleen komen als we afsterven aan onszelf diep in de aarde, door het komen tot het hemelse oor, het eeuwige oor, wat als een waterval stroomt in de leegte, in de hemelse vergetelheid. We moeten leren luisteren en leren zwijgen, en niet voortijdig geboorte geven aan het woord, want dan is het slechts een miskraam, overmoed. We moeten eerst het toetsgevecht aangaan,

en ons niet zomaar overgeven in naïef vertrouwen. Diep in de wildernis is de wildernis zee waar we alles achter kunnen laten, en waar de ware opname en wedergeboorte plaatsvindt, als we door het eeuwige visnet worden opgenomen, het ware woord. Eerst moeten we alle mensenwoorden en kerkenwoorden achterlaten. Dat is een strijd met het geheugen. Het geheugen moet besneden en wedergeboren worden, en dat kan alleen in de hemelse vergetelheid, waar we ons aan niets meer vasthouden. We nemen niets meer als vanzelfsprekend.

7. In dit alles moeten we telkens op onze hoede zijn, stelt het boek Rivieren. Er zijn vele valstrikken op het pad, als het niet diep genoeg gaat. Telkens weer wijst het boek Rivieren op het verschrikkelijk verhaal van de zondeval. De zwijnenman doet zich ook voor onschuldig als een lam. Rivieren 12:32

8. Rivieren 14 geeft dan ook een belangrijke les : Alles wat waarlijk prachtig is kun je slechts minderend tegemoet treden. Dat is het geheim van het paradijs. Het moet van binnen gezocht worden, door het minderen. Het boek Rivieren noemt dan het voorbeeld van de bij en de vlieg, die alles maar lichtelijk aanraken.

9. Dan zullen we uiteindelijk komen tot de waarheid in Rivieren 18 : Het Woord is een hemelse bloedlijn. Uiteindelijk zullen wij allemaal meegesleurd worden met deze stromen. Deze stromen zijn te sterk.

3.

De geestelijke viskunde

1. Alleen door worsteling kom je tot zoonschap, zegt Anderlech 5. Dat gebeurt in de geestelijke arena. Dan ben je als een wilde jongen, als een Ismael, die zich niet zomaar overgeeft maar eerst alles toetst. In het worstelen is het zoonschap. Het komt je juist tegemoet als je toetst, niet als je zomaar vertrouwt.

2. Het zoonschap komt dus niet direct, niet door genade of goed geluk, of geloof of wat dan ook, maar door het toetsen. Vandaar dat Vissen 1 ook het toets verbond bespreekt. Dat mogen we nooit omzeilen, maar dan moeten we leren toetsen, en volharden in het toetsen, en niet snel van onszelf overtuigd zijn. Dit komt er op neer dat ook het toetsen getoetst moet worden, en dat ook weer. Vandaar dat de nieuwe bijbel over diepte-toetsen spreekt, want het toetsen van de mens kan zeer bedriegelijk zijn. Het gaat daadwerkelijk om een toets wetenschap. Men moet geoefend worden in het toetsen. Er is niks makkelijks aan. De basis van het toetsen is de geestelijke vreze, die volkomen moet zijn. Men mag niet gaan romantiseren, want dat kan een valstrik zijn. Het ego kent sluwe manieren om zelfs door religie en het geestelijke de mens te bedriegen. Vandaar dat de nieuwe bijbel hier heel diep op ingaat, en de valstrikken stuk voor stuk bespreekt, wat belangrijk is in deze dagen, en waarop de oude bijbel al wees dat het zou moeten komen, in de boeken Openbaring en Daniël, en ook in het evangelie van Johannes. De mens was er nog niet. Het is dus ook zeer

onbijbels om te stellen dat we met de oude bijbel alles al hebben, want in die tijden kon men nog niet veel verdragen.

3. Anderlech noemt direct na het stellen dat het zoonschap gebeurt door geestelijke worsteling dat de mens een snelheidsmaniak is. De mens moet dus vertragen en geduld gaan beoefenen voor het toetsen. Het ontbreekt de mens vaak aan nuance. Men toetst niet diep genoeg en doet zo aan symptoombestrijding, wat de boze uitbetaalt door eer en macht in het vleselijke en tegenwoordige. De mens wordt zo niet ontmaskert, de boze wordt zo niet ontmaskert, maar eigenlijk vrijgepleit, dus daar wordt de mens vleselijk zwaar voor beloond en geprezen door hen die in het vlees leven. Die hebben zo een clanwapen, wat heel religieus en geestelijk kan lijken. God wordt zo vervangen door een afgod. Het kan heel bedrieglijk gaan. Het vlees is volleerd in vleselijk markt bedrijven.

4. Anderlech 7 zegt : ‘Het Woord is als een roofdier uitgezonden tot de zonde. Alleen deze worsteling zal vruchtdragen.’

5. Dit is de definitie van de ware worsteling, dat het er is om het vlees te doven, niet voor iets anders, niet voor macht of eer, niet voor zelfverheffing. De mens moet goed zijn motieven onderzoeken als hij tot Pniël gaat om met God te worstelen. Het is een worsteling met hemzelf. Zo worstelt de mens met God, zichzelf en de boze, en hierin zal uiteindelijk het zoonschap zijn. Het kan alleen als het vlees verscheurd wordt.

6. Anderlech 7 waarschuwt dat men niet gelijkvormig moet zijn aan de wereld. Ismael was anders, iedere man zijn vijand, wat een diep beeld was van het toetsen om die gelijkvormigheid met de wereld te ontkomen. Gelijkvormigheid is een valstrik. Dan ontstaat er geen waarlijk zoonschap, maar zoonschap tot de afgod. Het Woord kan deze werkingen uitschakelen. Anderlech 7:18

7. Dit ware Woord is oorlogszuchtig. Oftewel toetszuchtig. Ieder mens die de geestelijke vreze heeft ontvangen is toetszuchtig, Als je daadwerkelijke geestelijke vreze hebt dan ben je oorlogszuchtig tot de zonde. Je wil geen verrader zijn. Maar velen geven geen stuiver meer om hun leven of dat van anderen. Hoogmoed is tot hun maat geworden, en daarin hebben ze alles al. Ze hebben een aards loon ontvangen, wat genoeg is voor het aardse leven, maar niet verder kijkt. Ze denken alleen om het hier en nu en verachten de eeuwigheid.

8. Anderlech 7 zegt dan : ‘De terugkeer van het zoonschap houdt dus ook een terugkeer van het moederschap in.’ Dit is dus allemaal gebouwd op het toetsen, op het worstelen.

9. Je kunt geen geestelijke oorlog voeren als je niet terugkeert tot het geestelijke leven. Anderlech 7:79

10. We zien in Anderlech 8 hoe er wordt gekomen van worsteling tot zoonschap : Om daar te komen moet je weten hoe groot de zonde is, het vlees, wat dus om een volkomen zonde overtuiging gaat. Er is dus een strijd tegen de geest van gebrek aan zonde overtuiging, de geest die zonde goedpraat en afdekt. Je kunt die geest alleen overwinnen door het Woord, en het Woord onderwijst. Dit leidt tot wedergeboorte, tot het zoonschap. Dit is de eeuwige zorg van de hemel.

11. De hemelse vrouw of hemelse moeder moet die donkerheid in volheid tonen, en daarom is zij symbolisch ook donker van huid. De mens kan daar niet langsheen. Zij is dus een beeld van de zondekennis, en men moet er diep genoeg mee gaan, opdat zij de zonde ook zal doden. Zo komt de mens tot zoonschap.

12. In Anderlech 11 zien we dat de hemelse visserij als beeld wordt gebruikt om te laten zien hoe er met de zonde afgerekend zal worden, maar dit is in diepte het beeld van de exegese, oftewel de verdieping van betekenis. Het hoofdstuk noemt dit ook wel de ware opstanding. Het is dus niet iets plats en plastisch.

13. Om geestelijk te overleven moet de zoon de geestelijke viskunde leren. Zo komt men uiteindelijk ook het water uit om aan land te komen. Als de mens de geestelijke viskunde niet kent, dan hebben de vissen van het vlees de mens nog in hun greep, en houden hem in het water, als dood zijnde. Dan zijn ze nog steeds in de baarmoeder.

14. Zij die overmoedig aan land zijn gegaan, niet door de enge poort zijn binnengegaan, maar over het hek zijn geklommen, zijn gedoemd om water naar de zee te dragen. Mensen die te snel aan land gaan hebben ook het deel van de armen afgenomen.

4.

Het afstemmingsloon

1. Oh Heere, telkens hebt gij ons weer geslagen, opdat wij niet onder het oordeel over de wereld zouden komen.

2. We leven in een tijd van grote wereldgezindheid, wat allemaal heel normaal wordt gevonden.

3. Pas op met verhalenvertellers. Houd je vast aan de prediking. Wijk niet af van het spoor. Vele verleiders zijn opgestaan in deze tijden. Dit is de tijd van grote misleiding. De mens heeft hele andere goden geschapen, de goden van geluk en gemakszucht, gemakkelijke genade. Ze hebben snelle en ondoordachte vergeving gepredikt ten koste van bekering. Ze hebben snelle kerken gebouwd ter bevrediging van het vlees, ook het religieuze vlees. Alles is omgezet in bedrieglijke formules. Ze hebben genade en vergeving misbruikt zodat het tot verraad werd.

4. Calvijn waarschuwde tegen ijdel geloof wat op de loer staat, en daarom moet men naar de geestelijke leerschool gaan. Calvijn stelt dat de definitie van geloof jezelf arm en ledig voor God stellen is, waardoor naar menselijke maatstaven hier geen loon voor kan ontvangen worden, maar dan springt de genade in, oftewel het andere loon wat van boven komt, wat niet naar de mensen is. Calvijn stelt dat het om het lijdenswerk gaat, het passieve werk, waar normaal gesproken geen loon voor gegeven kan worden, maar het komt dan op andere wijze. In de leer van Calvijn is dit het Lazarusloon, het aan de mensen tegenstrijdige armoedsloon. Je kan dan niet van loon spreken

omdat je niks doet, maar juist dat komt God tegemoet, wat in de leer van Calvijn ook wel het afstemmingsloon wordt genoemd, het afwachtingsloon. In de ogen van de mensen is het niks waard. Het wordt niet door mensen beloond, maar God beloont het. Het komt van een hele andere kant. Calvijn stelt dat de doorsnee mens niet begrijpt wat de aard van de werken is, en ook niet van genade. Calvijn stelt dat dat komt doordat ze verslaafd zijn aan de buik en de aardse dingen, door de grovigheid van het verstand.

5. Calvijn waarschuwt dat wie niet het koninkrijk van God zoekt, maar de gemakken van het leven op aarde, die zoekt alleen zijn buik te vullen. Calvijn wijst erop dat velen ijverig het evangelie aannemen, zolang het maar ontdaan is van de bitterheid van het smalle pad, en zolang het maar de genietingen van het vlees brengt. Dit is aan de gang in de kerken. Men wordt bedrogen door de verlokkingen van het huidige leven, en maakt het tot religie. Calvijn stelt dat velen tot Jezus komen om daardoor nog meer vrolijk en losbandig te leven. Men is bedrogen door het voorspoeds-evangelie, het goedkope ‘leef er maar op los’ evangelie. Het is het vrolijke ‘vergeving en genade’ evangelie waar alle tucht uit is weggesneden. Discipline is een vies woord geworden. Men wil doen wat men wil. Dat gebeurt allemaal onder religieuze vlag, onder het mom van dat Jezus alles al geregeld heeft. Vandaar dat de zwaardere of bevindelijke gereformeerden tegen deze Jezus strijden, en zich vasthouden aan het ‘Raak mij niet aan’, wat Jezus had gezegd, opdat men hem niet zou misbruiken en verraden. Ze hebben heden ten dage van Jezus een snelle afgod gemaakt voor snelle bevrediging. Men praat zo de ergste misdaden en de grootste dwalingen goed. Men minimaliseert de ernst van de zonde.

6. Calvijn stelt dat men Jezus op allerlei verkeerde wijzen kan volgen : uit mensenbehagenis, uit winstzucht, of gunstzucht, eerzucht, etc. Voor velen is het ook gewoon traditie. Ze lopen gewoon met de andere schapen mee, maar het heeft geen inhoud. Calvijn wijst er terecht op dat we alleen het koninkrijk van God kunnen zoeken als we de wereld verachten. Calvijn heeft hierin niet veel hoop en verwachting in de mensen, want hij stelt dat ze vaak vol zelfbedrog zijn en zichzelf maar wat wijsmaken. Hij noemt ze ook verkrachters van het geestelijke.

7. Calvijn legt de vinger op de zere plek : Men heeft van Jezus een aardse koning gemaakt. Calvijn wijst er op dat er niets is wat het valse vernuft van de mens niet durft te verkrachten. Het zijn durfals die voor niets terugdeinzen, ook niet op het religieuze vlak, vanwege dat ze geen sobere vreze hebben. Het heeft niets meer met de oude profeten te maken. Calvijn stelt dat de mens zich laat misleiden door voortijdig koningschap, en als Jezus dat had gedaan dan was er niets van zijn geestelijk koningschap gekomen, en zou het evangelie schande zijn aangedaan. Men heeft te strijden tegen de vorsten van durfalisme en voortijdig koningschap.

8. Ze hebben Jezus met onstuimig geweld tot koning gemaakt, stelt Calvijn. Ze hadden er van af moeten blijven, want het zijn slechts verzinsels. Calvijn stelt dat ze zich opdringen bij God. Zo hebben ze een aards koninkrijk gebouwd buiten het Woord van God om. Calvijn stelt dat het geloof zo werd tot een ijdel gissen. Men gist overal, de één tegen de ander. Men is buiten hun zinnen geraakt. Ze mengen hun meningen met het Woord van God. Ze hebben een koninkrijk verzonnen wat nooit door de profeten was aangekondigd. De staat van de kerk is valse volwassenheid, grote hoogmoed en overmoed, die als vrucht grote hebzucht en grote misleiding hebben voortgebracht. Hierover wenen en klagen de profeten.

9. Calvijn stelt dat men de waarheid van God door leugen heeft besmet en verdraaid.

10. De nieuwe bijbel zegt hierover in Beloch 19 : ‘De mens is zeer betweterig en stijfnekkig. Zoveel afgoden hebben zij gemaakt en zoveel religies, en een ieder weet het beter dan de ander.’

11. Men praat alles goed door geloof, maar heeft het profetische veracht. Anderlech 1:5

12. Men heeft het bittere pad, het bittere medicijn, ontwijkt, en nu is men nog steeds ziek, want men is niet besneden.

13. Durfalisme regeert heden ten dage, en wordt beloond. Het heeft met geweld de macht gegrepen.

14. Calvijn noemt het misbruik van kennis. Hij roept op tot spaarzaamheid, want de overdaad heerste. Overal loerde de overdosis. De mens moet dan grensgevoelig worden.

15. Het durfalisme heeft deze grenzen weggestreept. Men is groter geworden dan men had moeten zijn, heeft meer dan men had moeten hebben, en Calvijn wijst erop dat men daarvan rekenschap zal moeten afleggen. Ze zijn buiten het welbehagen van God gegaan tot buitengewone overvloed.

16. Het is de ijdele dwaling van het verstand, stelt Calvijn, en daarin doet men overwerk. Men is er maar druk mee, met hun betweterigheid. Hij noemt het een verdorven geslacht.

17. Het medicijn wat Calvijn dan aanbiedt is het gaan tot de woeste berg. Het gaat niet zomaar om Jezus, want zij wilden Jezus als aardse koning, en hebben hem tot die taak gedwongen, en zo hebben ze hem opgesteld. Het gaat om het gaan tot de woeste berg om te gaan tot de hemelse leer en tot de spijze van de ziel, geheel de vleesstrelerij achter te laten. Hen die tot de woeste berg gaan weten dat het om een bittere spijze gaat, niet om de vleselijke genietingen van de vleesstrelers.

18. De arrogantie die er in de met name lichtere kerken is omtrend de persoon Jezus, wat ze als hun bezit zien, is gigantisch. Calvijn liet zien dat bij de Joden Jezus onder Mozes stond, omdat zij onder de wet waren. Hij stelde ook dat Mozes zonder Jezus niets zou voorstellen. Jezus moest als middelaar komen. Hier gaat het honderden malen fout, waar Calvijn ook veel voor waarschuwt, en zeker zelf ook niet vrij van misbruik was in die tijd. Dieren moesten sterven voor de zonde, zoals eens Jezus dat zou moeten doen. Aan beide kanten gaat dit mis, totaal mis. Dit wordt namelijk niet begrepen. Men kiest voor wet of middelaar. De Joden kozen de wet, en de christenen kozen de middelaar. Dieren moesten eerst sterven voor de zonde, en toen moest een mens sterven voor de zonde, maar men vergat dat het een diepere betekenis had. Het werd tot een persoonscultus rondom Jezus, en Calvijn waarschuwt voor de Jezus-voor-de-sier, en de Jezus-als-aardse-koning, die gevolgd wordt door religieuze durfals die zo hun materialistische levensstijl goedpraten.

19. Oorspronkelijk was het een beeld dat de mens tegen de zonde moest strijden, en daartoe was er het smalle pad. Maar zowel Mozes als Jezus werden tot clowns in het circus om de mensen af te leiden hiervan. Calvijn liet de diepte hiervan zien, maar had zijn eigen valstrikken.

20. Terecht waarschuwt Calvijn tegen ijdele vleierij.

5.

De geestelijke ijverzucht

1. Het is een bitter werk, stelde Calvijn. Het is werk dat geen loon kan brengen, omdat het passief lijden is. Het is het armoedsloon, God die de leegheid van de mens tegemoetkomt, geheel tegen menselijke maatstaven en verwachtingen in. Het is God's hulp aan de mens, want de mens wacht alleen maar en doet niets, omdat de mens zich op God afstemt, op God alleen. Daar is geen werk aan te pas gekomen. Als er dan ook maar iets gebeurt dan komt dat van boven. Dat is wat het Lazarus-loon is in de leer van Calvijn. Het is iets heel bitters, als een tucht, en zo wordt de mens opgevoed, grootgebracht. Het grote komt tot het kleine.

2. Het is dus geen daadwerkelijk loon, maar een vrucht die in honger rijpt. De mens kan niets, dus er is niets om de mens daarvoor te belonen, even menselijk gesproken, maar juist dat heeft heel veel waarde voor God, en ook al ziet de mens dat niet als werk, God ziet dat wel als werk. Bij Calvijn is er altijd die spanning. God komt tot hen die niets hebben, die niets hebben gedaan, tot hen die lijden, die verbroken zijn, arm zijn, op het hongerpad, die dwaas zijn in de ogen van de stad. Tot die mensen komt God. Die mensen zijn uitverkoren, de mensen die kinderen zijn, en geen werk kunnen doen. Niet de opgeblazenen. Het is dus een beetje semantiek. Vlees moet zich niets aanmatigen in de leer van Calvijn.

3. Het is een bitter loon, een karig loon, wat eigenlijk niets voorstelt, omdat het geleverde werk eigenlijk niets voorstelt. De economie van Calvijn gaat langs allerlei dieptes tot waardevolle betekenissen uiteindelijk. Als je het niet in de context leest dan kom je in zijn valstrikken terecht, want hij kan soms enorm doordrammen over een stelling wat zo diep kan gaan dat alle andere stellingen en het grotere verband weg lijken te zijn. Vagebonden zijn ermee weggerend, en hebben er munt uit geslagen. In zekere opzichten is de leer van Calvijn dus ook niet zonder gevaren. Calvijn stelt het eerst bot, maar laat later de nuance zien, om het vervolgens weg te nemen zodat het weer bot is. Zo probeerde hij menselijk misbruik uit te schakelen, zo goed en kwaad als dat ging. Het was niet altijd psychologisch en pastoraal verantwoord zoals Calvijn dat deed, en daar was hij ook berucht om. Vandaar dat het belangrijk is zijn werk uit te diepen.

4. God spreekt als tot doven, terwijl het kwaad hen bereidwillig en ijverig vindt, stelde Calvijn. Hij noemt als oorzaak dat men een gebrek heeft aan vreze des Heeren.

5. De mens is oorspronkelijk naar God's beeld geschapen. Dat houdt in dat God zelf ook die sobere vreze heeft, en gevoelig is, en de zonde niet kan verdragen. Men kan niet zomaar een beroep op God doen vanuit traditie. Dat maakt de nieuwe bijbel in het laatste boek ook duidelijk. Als men tot God nadert dient men God te vrezen. Men heeft God overbelast, want men dacht tot God te komen vanuit durfalisme en opgeblazenheid. Men doet alsof God geen grensposten heeft. Calvijn stelt dat God daarom is overgegaan tot overlevering aan de leugen.

6. Als wij dat zien, stelt Calvijn, dan moeten wij ons laten pijnigen door geestelijke ijverzucht.

7. Calvijn noemt het volgen van de dode letter dwaze zelfverheffing. Hij wijst op het geestelijke, en het geleid worden door het geestelijke. Dat moet wel uit de schriften gefiltreerd worden. Calvijn werpt het zeker niet weg, maar stelt dat het verdiept moet worden, dat men er niet materialistisch mee om moet gaan. Hij waarschuwt tegen het uitbeelden van Jezus naar eigen lust, want dan wordt het uiteindelijk niets dan een ijdel beeld.

8. Er ligt dus een heel groot gevaar als men met de schriften bezig gaat dat men vervalt tot oppervlakkigheid, stelt Calvijn. Zo is uiteindelijk de mens gegaan tot laffe verdichtselen en tot lichtvaardige brooddronkenschap.

9. Calvijn is altijd bang geweest voor misbruik van de wil. Hij is zo ver gegaan dat hij de wil als uitgeschakeld heeft beschouwd, terwijl hij op andere plaatsen daar heel subtiel en lichtelijk van terug lijkt te komen. In zijn theologie beschrijft hij de zoon als iemand die geen eigen wil heeft buiten het gebod van God, en daarom is de zoon van belang voor Calvijn, maar vaak bestrijdt hij het wereldse zoonschap vanwege het misbruik van de wil. Zo zien we dat ook in de strengere gereformeerde kerken dat ze veel voorzichtiger zijn met het zoonschap dan de lichtere kerken. Calvijn wil niet te licht of te zoet bevonden worden.

10. Calvijn wijst er op dat als men vleselijk is dan bewondert men alleen datgene wat uitwendig en zichtbaar is, en dan bekommeren ze zich niet om de opstanding van de ziel, maar de opstanding van het vlees.

11. Het kenmerk van de uitverkorenen is dan in de leer van Calvijn het doorboord zijn van de oren om te luisteren. Zo komen zij tot leven.

12. Vals christendom is gewoonte geworden, stelt Calvijn. Hij wil de mens naar de diepte leiden. Dit komt omdat ze het zoonschap hebben verdraaid. Als men niet gaat inzien wat het zoonschap in diepte betekent, dan is er geen doorgang. Calvijn beseft dat het hier op duizend wijzen mis kan gaan, vandaar dat hij dit allemaal bespreekt in zijn commentaren, en waar hij soms ook heel voorzichtig terugkomt van zijn eigen valstrikken, om er vervolgens weer in te springen. Calvijn heeft als regel : het bot stellen, dan nuance geven, en dan het weer bot stellen. Dit gaat soms goed, soms fout, dus vandaar dat exegese belangrijk is. Calvijn wilde deze regel hanteren om misbruik te voorkomen, maar het kon de deur openzetten door een andere vorm van misbruik, namelijk dat zijn eigen strengheid en starheid het gevaar werd. Hoe dan ook waren bepaalde lijnen van deze regel belangrijk voor het voortgaan van de reformatie.

6.

Kinderziekten van de reformatie

1. Calvijn laat zien dat God ons zou verslinden als er niet een weg van het zoonschap zou zijn, als voorhangsel, als bedekking.

2. De mens zou dus niet als een vreemdeling kunnen komen, maar zou moeten sterven en de baarmoeder in moeten gaan om het zoonschap te ontvangen, anders zou er geen weg tot God mogelijk zijn. God is een gevaar voor alles wat niet de dood is gestorven aan het zelf. Alleen als een teer kind zou de mens tot God kunnen komen, maar de mens is vervallen tot het durfalisme en is zo tot God genaderd, wat grote gevolgen heeft gehad.

3. Daarom stelt de nieuwe bijbel ook duidelijk dat de mens alleen als verbroken, tere zuigeling tot God kan komen, en dat God de mens alleen in die hoedanigheid kan accepteren. Opgeblazenheid en vreemdelingenschap wekt alleen maar de toorn, de wraak en het onbehagen van God op, die de mens zeker zal vervolgen als schuldeiser en vijand.

4. De mens moet weer tot besef komen van deze stelling : ‘Spelen en betalen.’ God zelf is dan degene die vaststelt of de mens wel of niet aan de voorwaarden voldoet, niet de mens, niet de kerk. Dat is eigenlijk wat Calvijn wil zeggen. Vaak stelt hij dat heel bot dat een mens verder niets kan doen, en soms geeft hij hierin nuance, om het daarna weer bot te houden. Bij Calvijn is de deur dus meestal dicht, maar heel soms op een heel klein kiertje. De mens heeft niets in te brengen, want de mens is volleerd in misbruik, met name ook op het religieuze vlak. De mens is volleerd in religieus bedrog. De mens sjoemelt zijn weg de hemel in, sjoemelt zich tot de troon van God, en ook in de schoot van God, en vandaar dat Calvijn een soort van geestelijk grenswachterschap heeft opgesteld. Vreemdelingen zijn niet gewenst. Alleen door geboorte is er ingang. Die geboorte mag niet nagemaakt worden. De mens is volleerd in bedrog, maar eerst zal de mens toch aan zichzelf moeten sterven om binnen te komen. Eerst zal God zijn vijand zijn op Pniël, om het oude leven te vernietigen en de mens te breken. Daar is niets romantisch aan. Men heeft God door de loop van de tijd ontdaan van het grenswachterschap. Men heeft God goedkoop gemaakt. Dat is waar Calvijn over predikt, maar dan ligt er het gevaar van misbruik van grenswachterschap. Dan zijn er grenswachter oorlogen.

5. God bepaalt het, niet de mens. God ontfermt zich over de moeilijk opvoedbaren. Wie door de mens is verworpen is niet door God verworpen. Calvijn strijdt telkens weer tegen het valse oordeel van de mensen. Hij geeft ze geen grond. Bij God kom je er niet makkelijk in. Zij die oordelen buiten God hebben God als vijand.

6. Calvijn bedrijft op vele plaatsen valse wiskunde, wat een kinderziekte van de reformatie was. Dit had veelal zijn wortels in het varkensgrieks en een gebrek aan kennis van de Aramese talen. Alhoewel Calvijn los probeert te komen van de eerdere Laodiceaanse kerk heeft het hem toch nog veelal in de grip, maar werkt hij ook aan het pad eruit. Wij moeten daarom de kinderziekten van de reformatie leren kennen.

7. Calvijn heeft het over zwakke en tere kinderen die zijn onderworpen aan de roede van God om hen tegen de zonde te bewaren. Als dat niet werkt om de bandeloosheid te bedwingen, dan komen er gesels. Calvijn stelt dat er geen blinde drijving van het noodlot is. Als matige straf geen vrucht oplevert dan haalt God zwaardere werktuigen erbij om stuk te slaan, stelt Calvijn.

8. Waarom lijdt men soms langdurig ? Omdat de wortelen van de zielsziekten soms veel dieper liggen, en niet bereikt kunnen worden door slechts kort lijden, stelt Calvijn.

9. Calvijn waarschuwt ook tegen bekrompen geloof. Er zijn allerlei soorten geloof door de leugen vervaardigd om de mens te misleiden, zoals ook ijdel geloof waar Calvijn veel tegen waarschuwt. Vandaar dat Calvijn veel de nadruk legt op het ontmaskeren en bestrijden van de zonde en zo ook het sobere leven veelal bespreekt. Telkens weer moeten de touwtjes gevierd worden als de mens in zijn stijfnekkigheid het allemaal wel denkt te weten. Calvijn is zich bewust van de Jezus-drugs die van generatie tot generatie wordt verkocht, en het verabsoluteren van vaderschap en zoonschap, iets waar hij zelf ook nog van los moest komen. Soms gaat hij wat te snel in zijn geestelijke wiskunde, en forceert hij dingen, om er vervolgens later weer van terug te komen, en er dan vervolgens weer inspringt. Calvijn is in principe in het ‘heen en weer’, om zo er een weg uit te vinden. Hij weet dat hij er niet zomaar uit kan, maar dat hij eerst dieper moet.

10. Vaak zijn het de hovelingen, de vleiers, veelal hoogmoedige mensen, die zich verzetten tegen het diepere en langere lijden, tegen de hardere tucht. Toch moeten we ook dat lijden dragen, stelt Calvijn.

11. Het dragen van het lijden, de pinnen door het vlees, het dragen van het geestelijke visnet gaat ook om de toewijding tot het langere, chronische lijden, wat nodig is om tot de wortels te komen van de zielsziekten en de kinderziekten van de reformatie.

12. In de bewoordingen van Calvijn is dit het ware werk, wat niet door de wereld geacht wordt, en ook niet wordt beloond, maar wordt bespot. Wij moeten ons uitstrekken naar het dubbele lijden in die zin om behoed te blijven tegen de zonde, zodat God in ons leven kan werken. Dat is een harde gesel, en alleen de harde gesel kan de diepere zielsziekten bereiken. Dat kan niet door kortstondig en licht lijden van een paar dagen, stelde Calvijn. Wij moeten daarom zowel roede als gesel in ere houden. Beiden zijn nodig. Soms verdubbelt God onze lasten, verhardt God de harten van mensen om ons heen voor die reden. Wij moeten van geen bevrijding willen weten om deel te hebben aan de hogere opstanding. De wereld kent een heel kort en licht lijdenspad op weg naar de opstanding van het vlees. Dat is een lagere en valse opstanding, die heel religieus kan zijn. Wees dus op de hoede. Calvijn waarschuwde er tegen.

13. Het armoedsloon is spot. Dat komt ook in de nieuwe bijbel voor. Wij moeten het spotkleed dragen. Dubbele lasten. Niet het lijden op zich, maar ook de spot die het met zich meebrengt. De mensen om ons heen lachen om het geestelijke, om het diepe, want het bedreigt hun oppervlakkigheid. Als je het over het smalle pad hebt, dan vinden ze dat belachelijk, want ze gaan voor het gemak, ze maken zich geen zorgen om de zonde, zoeken de zonde niet uit hun zielen te delgen. Ze zijn aardsgericht.

14. Zondert u af en zoek de Heere. Waarmee u omgaat wordt u mee besmet. Vier geen feest met de vijand, huichel niet met hen, bestrooi ze niet met vleierij, want dan bent u een vijand van God. Lach niet met hen. Het laatste boek van de nieuwe bijbel is er duidelijk over. Ook Calvijn heeft hierover gesproken.

15. Soms moet de pin diep gaan, en soms moet het lijden lang duren. Soms moet er harder gestreden worden, harder geslagen, opdat de zonde of zielsziekte daadwerkelijk kan afsterven. Zachte middelen werken niet altijd. Zachte middelen kunnen een gevaar zijn. Ze kunnen stinkende wonden maken. Hoe diep moet het lijden gaan voordat de oren van de ziel doorboord kunnen

worden ? De oren van de ziel zitten vaak vol met troep. Het kwaad wil niet dat de mens van het Woord zal horen. Het kwaad heeft de mens doof gemaakt tot God. God spreekt tot een muur. De vijand heeft echter gemakkelijke ingang, want die spreekt tot welwillend vlees. Hoe diep moet het gaan om oren te openen ? Hoe lang moet het duren ? Soms zegt men : ‘Het gaat maar door en door, al dat lijden.’ We zijn nu in een tijd van mijnenwerk, en er is nog niet diep genoeg gegaan om de stenen los te wrikken. Blijf vasthouden aan het mijnenwerk. Mensen zijn mijnen, en God werkt in die mijnen, om oren te openen. De mens wordt zo onder langdurige zorg gesteld.

16. Welwillend is het vlees. Welwillend tot het kwaad. Snel snellen de voeten om bloed te vergieten. Het is normaal in deze wereld, het is gewoonte. Het is traditie. Men handelt met het vlees. Men denkt het leven te kunnen opkopen, maar het smalle, bittere pad gaat veel dieper. Men zou zich moeten uitstrekken om het verhaal van Job te kennen, wat in de nieuwe bijbel verder wordt uitgediept.

17. Ben je misschien tot te zachte roeden gegaan ? Ben je misschien tot te korte paden gegaan ? Dan kom je er niet. Dan is het tijd om terug te keren.

18. Dat langere pad komt uiteindelijk aan als wij het geen eigen grenzen op gaan leggen. Vaak kapt men God af en staat men God in de weg. Vaak denkt men God te kunnen bedriegen. Ook gebruikt men God als excuus. God verhardt de harten van de hoogmoedigen, lokt hen met hun eigen middelen. God trekt hen dieper op hun eigen paden en laat hen zien dat het uiteindelijk dode wegen zijn. God levert over aan de leugen, hen die de leugen liefhebben, als loon, want wie leugen zaait zal leugen oogsten. Het spiegelt terug naar hen. Wie liegt krijgt er een tweede leugen bij van God. Zo bouwen mensen koninkrijken van leugen, en God staat het toe. Voor een ieder is er loon. God’s taak is het om de leugen vet te mesten voor de slacht. Uiteindelijk kan men dan zien waar de leugen naartoe leidt. God laat de leugen bestaan opdat er aandacht aan gegeven kan worden in de prediking.

19. Soms zegt men : ‘Die depressie duurt al zo lang’, maar het duurt zo lang als het moet duren. We geloven dat God geneest, maar we moeten oppassen dat we geen genezing buiten God om gaan forceren, als voortijdige genezing in de geloofsbeweging en voorspoedsbeweging. Dan wordt er een binding weggenomen, maar komt er een grotere binding ervoor in de plaats. Een ziekte wordt genezen, maar een grotere ziekte komt ervoor in de plaats. Het is de opstanding van het vlees, waar Calvijn zo tegen waarschuwde. De opstanding van het vlees wordt bewonderd door het vlees. We zien dat overal in de wereld. Het is hetzelfde als mannen met grote opgeblazen spieren die bewonderd worden in zowel wereld als kerk. Ik noem kerk want dit komt zelfs op grote schaal voor in de kerk. Schaamteloos. Men houdt van het opgezwollen vlees, van het vlees wat is opgestaan en wat door miljoenen aanbeden wordt. Ik zal u vertellen dat dit zelfs op bijbelscholen gebeurt. De gereformeerde vaderen waarschuwden hier met klem tegen, zoals Paulus er ook tegen waarschuwde, en Calvijn. Ook Jezus waarschuwde tegen grootheidswaanzin.

20. Opgepoft vlees wordt nagevolgd en nagebootst, en God heeft hen eraan overgeleverd. Het is de opstanding van het vlees. Je kijkt dan de geestelijke dood recht in de ogen. Alles is voor de uitwendige vormen. Het is verschrikkelijk te zien hoe jeugd hierin wordt meegesleurd. Het heeft niets meer met het smalle pad te maken. In de wat strengere gereformeerde kerken komt dit veel minder voor. Daar zie je veel minder die wereldse gezichtsuitdrukking van vleselijke wellust, maar

meer de soberheid en de eenvoud, die zich over dit soort dingen juist zou schamen. Hoogmoed heeft de lichtere kerken ingenomen. Men zaait hoogmoed en oogst opgeblazenheid en grootheidswaanzin, en God laat het toe opdat het in de prediking aangekaard kan worden.

21. Het is een heilloze weg. Een heleboel mensen staan er niet bij stil, want het is zo gewoon geworden om te zondigen. Iedereen doet het immers, en het verkoopt goed. Het is van belang dat hierover aandacht wordt geschonken in de prediking.

22. Wij gaan niet mee met de vuile stromen in wereld en kerk. Laten wij onze hoofden omhoog richten en niet in horizontalisme terechtkomen. Zo houden wij ons vast aan de prediking die ons gegeven is. Wij vallen niet voor sluwe verkooptaktieken van marktmannen die in zielen handelen en zich niet om de zielen bekommeren. Ze willen deze zielen volblazen met hun troep, opdat er geen of weinig ruimte is voor het Woord. Uiteindelijk leidt deze opgeblazenheid van het vlees tot de brandmerking van het vlees, want de jeugd wordt heden ten dage massaal meegesleurd in de tattoeage gekte. Vreemde tekenen zouden op de mensen verschijnen, zoals was geprofeteerd. De opstanding van het vlees, in grote buitensporige opgeblazenheid leidt tot de opname van het vlees, het gebrandmerkt worden als slaaf. Daar hebben ze hun trots zelfs in. Daar pronken ze zelfs mee, dat ze slaven zijn van het vlees. ‘Ik mag er ook bijhoren.’ Hier wenen en klagen de profeten over. De jeugd is verkocht aan de Moloch. De oudere generatie had hier tegen moeten opstaan. Nu is het de vraag : ‘Hoeveel zijn er nog overgebleven die hun hoofd niet hebben gebogen voor de afgod ?’

23. Dat mensen hier rijk van worden staat buiten kijf. Ze worden schaamteloos rijk van het vlees. Ze eten het zelfs, en dat is een ander groot probleem in de gemeente vandaag de dag. Men leeft door het vlees en van het vlees. Ze zijn niet getemperd door de vreze des Heeren. Toch spreken ze net als anderen hun oordelen uit over alles wat hen in de weg staat. Ze willen niet tegengehouden of gematigd worden in de genietingen van het vlees. Ze willen het bittere smalle pad niet. Zo worden ze steeds meer overgeleverd aan de brede weg die ze zich hebben verkozen. Wie vlees zaait zal vlees oogsten. Vaak, heel vaak, staan zij niet open voor rede. God spreekt tot een doof volk, waar Calvijn het ook over had. Hierover wenen en klagen de profeten.

24. Als je aan wereld en kerk denkt vandaag de dag, dan denk je aan grote droefheid, vanwege hoe het samengesteld is. God staat het toe, juist voor de prediking, voor de literatuur, en wijst hier doorheen een weg. Dat is een bitter pad van veel lijden en spot. Het kost wat om anders te zijn, en je moet ook zorgen dat je op het smalle pad blijft, en niet op de andere brede weg te komen, namelijk de brede weg van de farizeeërs, want dat is religieus vlees voor een ieder die weg wil vluchten van het wereldse vlees. Er is werelds vlees, werelds vlees in de kerk, en er is ook religieus vlees, en dat kan heel heimelijk gaan. Trotse mensen hebben dat vaak niet door, omdat ze vaak al heel lang op deze akker hebben gezaaid en zo verblinding en misleiding hebben gebaard, leugen op leugen, wat ze overigens veel met de waarheid mengen. Calvijn wees erop dat mensen hun eigen meningen graag met het Woord van God mengen, dus blijf op je hoede. Dit is een wereld van groot bedrog, waar de kerk ook zeker bij hoorde. Vandaar dat Calvijn tegen zowel wereld als kerk streed, en hij deinsde ook niet terug om de grote afgoden van de kerk aan te vallen, zoals de grote Jezus-afgod. Maar het gevaar dat bij Calvijn liep was farizeïsme. Calvijn was een enorm heerszuchtig man, en religieus opgeblazen. Hij was een theocraat, gevaarlijk ook. Daarnaast was hij in velerlei opzicht een briljant theoloog. Vandaar dat het de grootste fout zou zijn om Calvijn zomaar overboord te kieperen alsof het er allemaal niet toe deed, want God werkte ook door hem heen voor de

reformatie. Twee lijnen liepen er door Calvijn, een gereformeerde lijn en een gedeformeerde lijn. Zowel theologische evolutie als devolutie liepen door hem heen.

7.

Het loon van het passieve lijdenswerk

1. Calvijn stelt de mens kan niks. Het zijn passieve lijdenswerken wanneer de mens daar ligt. Het zijn armoedswerken die normaal gesproken geen loon opbrengen, en de mens mag ook het loon niet zelf bepalen, dus in die zin is het loon omgeven met genade, in de zin dat God het loon bepaalt.

2. Normaal gesproken stelt Calvijn het bot, geeft dan nuance, en stelt het dan weer bot, als botjes met veren die eraan hangen. Calvijn redeneert vanuit het bot. Hij gaat daar zeker niet te snel in, en trekt het ook weer snel terug, zodat de mens het niet kan misbruiken.

3. Geestelijken worden geroepen, uit hun families, worden afgezonderd, zodat ze zich volledig op hun taak kunnen richten. Dat was met Samuel zo, Jeremia, Jezus, alle oude profeten, en later de monniken. Die moet je loslaten.

4. God’s mooie schepping is vernietigd. Ouderlijke zorg wordt verwijten genoemd. De mens laat zich niets gezeggen. Voor ouderlijke correctie staat de mens niet veel open, en lacht erom.

5. Het is een teken van de tijd dat kinderen ongehoorzaam zijn aan hun ouders en zich niets laten gezeggen.

6. Men praat overal vrolijk omheen. Dingen in je leven vallen weg. Iemand zei eens dat de wereld er niet is om je gelukkig te maken, maar om je te frustreren zodat je God in je binnenste gaat zoeken. Dat is je enige kans voor leven. De rest is allemaal ijdel bedrog.

7. Het kan niet allemaal veranderd worden zoals de mens het wil, maar het kan wel bruikbaar worden. Wij moeten daarom op onze hoede zijn voor buitensporig fatalisme, want God is creatief genoeg om het tot goede einden te brengen. Is God niet groter dan alle drama die de mens heeft verzonnen ? Wij mogen niet lichtvaardig denken over zonde en eeuwigheid. Het zijn ernstige zaken, maar God weet met alles raad. Dit schenkt echter geen ruimte voor overmatige romantiek, want God moet de zonde straffen, en de mens mag absoluut niet zondigen, en dient te ontsnappen uit de sprookjeswereld van Laodicea. Het is een gruwelijke straf die over de zonde zal komen, maar God toornt niet voor eeuwig. God is niet onmachtig in zijn toorn, straft het kwaad niet overmatig. Wie denkt weg te komen met zonde heeft het mis, maar Calvijn wees erop dat God na elk oordeel ook weer het oordeel matigt, de touwtjes laat vieren. Er is bij God dus eb en vloed die elkaar afwisselen. God’s toorn kan ook weer terugkomen als men weer indut. Het is dus van belang maar men moet dat niet overmatig vereeuwigen en verabsoluteren. Calvijn noemde de eeuwigheid een feit, maar

noemde de hel verder beeldspraak, zonder aan de ernst ervan af te doen. Het waren van verborgen dingen waar hij geen ijdele nieuwsgierigheid over wilde hebben, en die hij dus ook maar heel voorzichtig besprak. Laten we in deze dingen niet overdrijven. Daartoe zijn we niet geroepen.

8. Geloof zonder werken is dood. Ook zijn er veel dode werken. Calvijn had er een middel tegen : afsterving en afstemming, opdat God de werken door je heendoet. Men moet niet de dode letter volgen, maar tot de diepte gaan van het Woord. Daar komt veel mijnenwerk bij kijken.

9. Als Calvijn het over de werken had, dan had hij het over het stil en leeg zijn voor God. Dat was het grootste werk, het passieve lijdenswerk, dat je niet kunt werken, maar wacht op God, je afstemt op God, iets waarvoor dus eigenlijk geen loon is, omdat het niets is, maar toch komt God daar juist aan tegemoet. Dat is wat het Lazarusloon is, het armoedsloon, geheel door God bepaalt. Het is geen menselijk loon, maar een genadeloon, want de mens is hierin geheel afhankelijk aan God.

10. Calvijn sprak mensen niet naar de mond, maar stelde zich op als opponent om de feesttent van kerk en wereld aan de kaak te stellen. Hij sprak dat de dingen die de mens het meest behagen God doet walgen en verdrieten. De huichelaars zijn zo verblind door hun hoogmoed dat ze God ondergeschikt hebben gemaakt aan hun wil en willekeur.

11. Alles wat aangenaam is voor het vlees is verdacht, stelt Calvijn. Hij waarschuwt tegen lichtzinnigheid.

12. De religieuze schijn van het zwakke vlees met al zijn plechtige, uiterlijke ceremoniën noemt Paulus de eerste beginselen van de wereld, als spiegelingen. Er is verschil tussen spiegelingen en werkelijkheid, dus daarom zal men tot de oerprisma moeten komen. Gaat men tot de bron, of volgt men gewoon de stroom. Hier vinden zoveel dwalingen plaats waar Calvijn op wijst. De mens is in een doolhof terechtgekomen en moet terug. Vele kerken, bewegingen en religies hebben hun valstrik opgezet, en we moeten daarbij opmerken dat het vaak voor de markt is. In het geestelijke en religieuze wordt volop handel gedreven, en daarin hebben velen een doel. Dat is de wereld zoals ze is. Dat is helaas ook zo in de medische wereld, dat ze medicijnen maken om te kunnen verkopen, en daarom wordt diagnose vaak geforceerd. Zij worden gedreven door marktdrang en dat is vaak geen betrouwbare raadgever.

13. Paulus noemt het de beginselen van de wereld in Calvijn’s vertaling van Galaten 4:9. We moeten er dus pastoraal mee omgaan, of met zorg, niet zomaar geestelijk op zich, want dat kan ook heel zorgeloos zijn, en van het geestelijke hebben ze ook een markt gemaakt. Calvijn stelt dat de schrijver van Hebreeën het oude Heiligdom ook aards noemde. Het is dan wel geestelijk, maar in de vorm is het aards, en daarom is het pastorale zo belangrijk. We zien dat ook in het leven van Calvijn, dat hij zorgdrager wil zijn, dat hij deze onderwerpen met zorg wil omhullen en bespreken, op pastorale wijze, niet zomaar als geestelijke, maar in die tijd was de mens vaak nog overreligieus, tot het punt dat het niet meer menselijk was. We lezen ook van Calvijn’s buitensporige gedrag op sommige tijden, alsof hij tot dronkenschap werd vervoerd in zijn religieuze ijver, en dan sloeg hij geheel door naar de andere kant, wat calvinisten ook zeer zeker niet tegenspraken. Er werd vergelijking gemaakt met de duistere zijde van de psalmist die ook soms doorsloeg naar de andere kant. Hoe dan ook kunnen we en moeten we van Calvijn leren als hij bij zijn zinnen is, wanneer hij door God wordt geleid en pastorale instructies geeft voor de kerk. Het was het begin van de

reformatie, en de reformatie had nog kinderziektes. We kunnen het kind niet met het badwater weggooien, maar we moeten het verschil kennen tussen kind en badwater, tussen kind en kinderziekte. Daartoe is deze opleiding nodig. Dat is dus doorgaans een pastorale opleiding en niet anders.

14. Calvijn stelde dat de Joden strijdlustig en hardnekkig waren om vast te houden aan hun tradities toen de waarheid van boven werd onthuld. Men wil vasthouden aan de bedekkingen. Men wil vasthouden aan de beginselen van de wereld, ook de beginselen van de kerk, want het water van de waarheid is koud voor hen, onbekend. Maar zo zijn de christenen ook als de volle waarheid wordt onthuld die beloofd was, als de christen hoort van de onthullingen van het verborgen manna, van de witte steen, van het boek des levens. Toch is dat de enige weg voor overwinning. Aan de overwinnaars wordt het gegeven, niet aan de lafaarden die bang zijn er niet meer bij te horen. De schrijver van de Hebreeënbrief spoort aan om niet vast te houden aan de beginselen, zoals Paulus dat ook verkondigde in de Galatenbrief. Hoevelen kunnen niet laten gaan ? Het gaat hier om marktwaarde en sociale waarde, waarin men status meent te vinden, en dat is belangrijk voor hen. De mens houdt van het tijdelijke en vluchtige. Men heeft dat lopen verabsoluteren en vereeuwigen, men heeft het lopen vervleselijken tot materie, en nu kan men de weg niet meer terugvinden, want deze vorst wil hen niet meer laten gaan. Men is tot overontwikkeling gekomen ten koste van het geestelijke en pastorale. Dit is een teken van mentale en religieuze steroïden. De mens is verslaafd, en reageert ook als een verslaafde. De mens heeft de overdosis allang gehad.

15. Calvijn noemt het grove en vleselijke praal die niet door de vingers gezien mag worden. Het had zich diep geworteld in de kerk. Door en door vleselijke praal als holle geraamten, noemt Calvijn het. Daarom noemt hij pastorale afzondering ook zo belangrijk. Het monnikenpad komt daaraan tegemoet, en ook dan moet men oppassen voor het bouwen van koninkrijkjes. Men moet pelgrim blijven. Men moet blijven strijden tegen de ijdele praal van het vlees, die overigens ook de grootste wil zijn in het lijden en de grootste in vroomheid. Op elke hoek van het monnikenpad ligt het farizeïstische gevaar, wat daar als een monster in de struiken loert. Velen worden gegrepen.

16. In hun hardnekkigheid vleien en prijzen zij zichzelf, stelt Calvijn, zodat zij niet weten wat zij doen, en vandaar dat Calvijn wijst op het belang van de kennis die van boven komt. We hebben het dan over de pastorale kennis. Het is niet zomaar geestelijke of religieuze kennis. We kunnen stellen dat de mens een openbaring nodig heeft over wat het Woord van God is en inhoudt.

17. De vergetelingen stellen dat de waarheid niet zomaar tegenover de leugen staat, maar tegenover de vormen die de mens heeft bijgevoegd, voor uiterlijke vertoning, omdat de mens vlees is en daarom ook behagen heeft in het vleselijke. De vormen bieden verder geen vastheid. Het zijn verzinsels van de mens in hun overmoed en lichtzinnigheid. Zo heeft de mens de macht gegrepen door zijn eigen eigenzinnige vindingrijkheid, en vindt hierin trots als het zich gaat inburgeren en algemeen bekend en aanvaard wordt. Zo is dat vroeger gegaan. Dit zit zo vast in de mens dat er bijna geen ontsnapping is. Toch moet men uit Laodicea ontsnappen. Er is een pad.

18. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Dat is de boodschap van de vergetelingen. Men kan de godsdienst niet zomaar op goed geluk beproeven, want zonder kennis van zaken volgt men gewoon hersenschimmen of eigen inbeelding na. De vergetelingen noemen het natte vinger werk. Het vlees heeft zich zo verstopt achter tradities, en veracht datgene wat niet

traditioneel is, terwijl tradities bijkomstig zijn, en met de komst van het evangelie teniet zijn gedaan. De mens dwaalt als hij door zijn eigen gedachten alleen wordt geleid zonder het Woord of het bevel van God, stellen de vergetelingen.

19. We moeten hierbij opmerken dat het allereerst om geestelijke oorlogskennis gaat en niet zomaar geestelijke of pastorale kennis op zich, want het vlees is bedriegelijk. De vergetelingen noemen dat het vlees door beloningen afvalligen tot zich lokt. Ze noemen dat het vlees blindelings het voorbeeld van de vaderen volgt, en zo bij de verkeerde vaderen terechtkomt, vanwege achterstelling van het bevel van God. We kunnen hierbij opmerken dat het vlees het bevel van God verduistert en verdraaid.

20. De vergetelingen stellen dat het vlees hierin zeer ijverig kan zijn. Ze noemen dat dit meestal komt door hoogmoed en een overmatig zelfvertrouwen. De mens matigt zich teveel aan, en is hierin ook een gruwelijke na-aper. De vergetelingen stelden dat ook de tijden worden verward en de bedelingen, dat men niet meer weet of men het nu bij de kop of de staart heeft. Ze ergeren zich terecht aan de onmetelijke hoop tradities waaronder de kerk dit allemaal heeft lopen bedelven. De Joden hadden hun offers, en de christenen verzonnen zo in dezelfde lijn hun tradities van de Jezus-offers, stelden de vergetelingen. Bij hen kom je uit op een hele enge, ijle en eenvoudige Jezus die niets met de krachtpatserijen en opsmuk heeft te maken van wat de kerk heden ten dage van Jezus heeft gemaakt, en Jezus was al helemaal geen superheld. Bij de vergetelingen is Jezus op een heel karig rantsoen gezet, meer in de lijn van de arme Lazarus, die in de leer van Calvijn ook de sleutel is tot het Jezus geheimenis, en het enige loon voorstelt wat een mens van God kan verdienen, als er al iets te verdienen valt. De zwaardere bevindelijk-gereformeerde kerken, of nood-kerken hebben hier oog voor gehad, en prediken de ‘Raak mij niet aan’-Jezus, een hele voorzichtige Jezus die je niet zomaar naar willekeur kunt rondbazen zoals ze dat in de lichtere kerken vaak traditioneel denken te kunnen doen.

21. Er blijft niet veel van Jezus over in de leer van de vergetelingen. In de bewoordingen van de vergetelingen zou de kerk volledig traditioneel ‘bejezust’ zijn geworden ten koste van waar het daadwerkelijk voor stond. Toch prediken de vergetelingen Jezus, als voorbeeld en herinnering, en is Jezus voor hen van belang, vanwege de kennis waar Jezus voor stond, en wat heden ten dage in de kerk verloren is geraakt onder de hoop tradities die het vlees heeft gemaakt om veilig te blijven tegen de toorn van God.

22. ‘Stel het bot, geef het nuance, en stel het dan weer bot, zodat het vlees er geen voordeel op behale.’

23. De vergetelingen noemen de kerk bedwelmt door eigenliefde waardoor de kerk niet open kan staan voor de eerste prikkels van berouw. De kerk is in een diepe slaap. Ze noemen het afgestompdheid. Het drijft de kerk tot allerlei uitzinnigheid.

8.

Langdurig lijden

1. De geselieten merken op dat het volk zo hardnekkig is dat normale middelen niet meer helpen, maar dat God hardere middelen moet gebruiken. Generatie na generatie wordt aan deze ketenen meegesleurd, en de zielsziekten gaan zo diep dat alleen langdurig lijden hieraan tegemoet kan komen om deze diepte te kunnen bereiken opdat de zielsziekten ontworteld en uitgeroeid kunnen worden, anders is er geen hoop meer. De mens moet dus leren het langdurig lijden in zijn leven, waar soms maar geen einde aan lijkt te komen, aanvaarden uit de hand van God voor bescherming tegen de zonde die zo listig is en al zo diep heeft gewerkt in het voorgeslacht dat geen kind hieraan zomaar kan ontkomen. Ieder kind groeit op geketend aan het vlees, wat diepe verwondingen in het kind heeft geslagen, wat zichzelf diep in het kind heeft geimplanteerd. Vandaar dat de mens op deze aarde buiten het paradijs gedoemd is tot langdurig lijden wat men gewillig dient te dragen. De geselieten stellen dat een tweedaags of driedaags lijden alleen niet veel kan bewerken. Er is meer tijd voor nodig. Het moet dieper gaan. Vandaar dat de sobere mens lijdzaam dient te worden en op het smalle en lange pad dient te gaan.

2. De ellendekennis tot berouw is dan het enige wat de dartele hardnekkigheid in de mens kan verbreken als door een ploeg, stellen de geselieten. Het staat voorop. Daarbuiten vindt de mens slechts gruwelijk bedrog.

3. De mens heeft maar een kleine genade nodig, stellen de geselieten. Zoals het verderf waaraan het lichaam is onderworpen maar tijdelijk is, zo zijn ook de middelen van ondersteuning tijdelijk en vergankelijk. Mensen hebben tijdelijke middelen en ook personen boven God geplaatst. De geselieten laten zien dat de mens gretig misbruik maakt van de vaderen, omdat zij die niet kennen, en God al helemaal niet, en zich toch van alles aanmatigen.

4. De geselieten wijzen er telkens op dat God geen mensen verkiest naar menselijke waardigheid. Telkens weer gaat God de voornamen voorbij om zich te richten op de eenvoudigen die niet geacht worden door het volk. Hij heeft het pad van de arme Lazarus uitgestippeld om aan het lot van de rijke man te ontkomen. We kunnen de rijke man zien als het beeld van Laodicea, en vandaar dat er ontsnapping nodig is hieraan, wat over het pad van de arme Lazarus gaat. Velen staan echter aan de kant van de rijke man en willen niets van de arme Lazarus weten, ook al zijn ze religieus en zelfs geestelijk ingesteld. Hoe kan dat ? Ze zijn het pastorale, oftewel het zorgdragen, vergeten, hebben het verruild voor religieuze poespas, en ze zijn de geestelijke oorlog tegen het vlees vergeten die diep gaat.

5. God verkiest niet mensen op basis van menselijke maatstaven, maar God rekent heel anders dan de mens, en God heeft juist het door wereld en kerk verachte en verworpene uitverkoren. God verkiest juist de moeilijk opvoedbaren, want die hebben die aandacht nodig.

6. De zaaddrift van de mens loopt hier op kapot, want ze hebben afgodsbeelden gemaakt van de termen op zich, zonder het in het verband te houden, zonder aandacht te geven aan semantiek en semiotiek.

7. Al met al moeten wij leren vissen in het Woord.

8, Velen geven op in de woestijn, in de wildernis, beginnen te klagen over Mozes, te klagen over God, ze klagen over de nodige tucht en het nodige oordeel, maar niet over de zonde en hun zaaddrift. Zo gaan ze terug naar de slavernij in Egypte, terug naar de slavernij tot het vlees, allemaal door zaaddrift. Ze worden teruggedreven tot het zijn van een braverik,
en tot de braverikken godsdienst, waar Mallan vroeger ook zo tegen waarschuwde.

9, Als je in de wildernis bent, ontsnapt uit Laodicea, wat dan ?
Als je wordt aangevallen door je eigen zaaddrift, als je wordt teruggeroepen,
als ze de touwtjes strak trekken, wat dan ?

10. Blijf nooit te lang waar je bent, maar trek verder, want de zonde jaagt op je,
en die is bedrieglijk. Velen hebben het niet eens door, want de zonde is sluw en listig.

11. Velen zijn verdronken in vastgeroeste religie en traditie.

12. Vandaag de dag leven we als in de dagen van Noach.

13. Als het kaf te snel van het koren wordt gescheiden, dan wordt er misschien ook koren meegenomen, en wordt datgene wat zwak is ook beschadigd. Er moet dus opgepast worden met voortijdig oordeel. Men moet oppassen met overmoed. Scheiding vraagt rijping. Er moet gewacht worden op de oogst. Het kaf zit vast aan de korrel, en kan niet zomaar met een vriendelijk gesprek verwijderd worden. Men moet niet te lief zijn naar het vlees, geen ongelijk span vormen met het vlees. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Er moet wrijving zijn, druk, beweging, er moet geslagen worden, om het kaf van het koren los te krijgen. Dit moet gebeuren op de dorsvloer. Het is een beeld van lijden en beproeving.

14. De zonde baart zonde, en God gebruikt ze als werkers. De zonde zal niet ontkomen. De zonde denkt het ten kwaad, maar God denkt het ten goede.

15. De ondankbaarheid van de wereld vergeldt de dienaren van het eeuwig leven met een tegengesteld loon, zoals waanzinnigen hun geneesheren aanvallen, stelden hen van het lange pad.

16. Hen van het lange pad noemden het blinde ijver.

17. Het vlees werkt graag met halve waarheden en aanmatiging, waardoor ze de godsdienst zelf aanvullen.

18. Het ziekelijke vlees weet het altijd beter. Kerk tegen kerk, altijd weet men het beter, altijd willen ze macht uitvoeren over elkaar. Als iedereen het denkt te weten en ze spreken elkaar allemaal tegen, dan is dat een teken dat er iets niet klopt. Dan moet er gestopt worden met spelletjes spelen. Dan moet men steeds voorzichtiget en voorzichtiger worden. Predikers die hiertoe geroepen zijn, dus dan bedoel ik geen marktpredikers die het voor geld en aanzien doen, die prediken gewoon het

woord wat ze moeten prediken, waar ze niet van weg kunnen vluchten. Ze dikken het niet aan, ze praten mensen ook niet naar de mond.

19. Hen van het lange pad stellen dat pracht en praal de oren en ogen sluit en dat uitwendige praal de innerlijke hoovaardij laat zien. Zo kunnen zij ook niet tot God komen.

9.

De lijdensweg van Paulus

1. Ik had een droom dat ik op een strand was met het zuiverste zout wat ik ooit gezien en gevoeld had.

2. Waarom wordt de schelp van de mens telkens verbroken ? Allerlei vijanden bedreigen de mens nog, want de mens moet ontwaken. De vijanden zijn karikaturen van de hogere dingen.

3. Waarom gebeurt het ? De mens heeft nog een strijd te voeren, wordt nog opgeroepen om te lijden en te strijden, op zoek te gaan naar de andere wereld, want dit is het nog niet.

4. Hen van het lange pad wijzen erop dat de soberen hele andere sieraden dienen te dragen dan de sieraden van de wereld. Wie krijgt daar oog op wat deze sieraden zijn ? De sieraden van de soberen gaan dwars door het vlees heen. Het zijn pinnen door het vlees. Het zijn geen pronksieraden, geen praalsieraden zoals die der wereld. Het zijn geen sieraden om de grootste in het lijden te zijn, om gezien te worden, maar het zijn innerlijke verborgen sieraden. De soberen moeten de minsten zijn, niet de grootsten. Ze moeten op het smalle, harde, lange pad. Het is een verborgen pad waarop geen aanzien is. Alle lieflijkheid van het vlees moet eraf. Zij moeten de diepte in. Zij dienen alleen te leven aan de woeste zee. Zij leven in diepe toorn en vreze des Heeren waarin zij zijn afgezonderd, en vele malen wordt hun schelp doorbroken, opdat zij openstaan voor de diepere wereld. Alles wat hoog is moet verlaagd worden. Zij mogen niet overmoedig en overmatig zijn.

5. Houdt het in de gaten dat het er niet om gaat gehoord en begrepen te worden. Dat is niet weggelegd voor een sobere op het smalle pad. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. De soberen dienen te leren leven met het weinige, het mindere, wat steeds minder wordt, opdat zij de minsten worden, en zo komen tot de andere wereld. Dat is geen extremisme. God komt hen tegemoet op het pad en geeft hen wat zij nodig hebben.

6. Het gaat hen er niet om verstaan te worden, gezien te worden, aanzien te hebben, maar het gaat hen erom de missie te volbrengen. Zij laten de kuddes in de steek om op zoek te gaan naar het verlorene, oftewel het verloren onderwijs. Zij werpen hierin niet de parels voor de zwijnen. Ze zijn bezonnen en bedachtzaam. Ze zijn allereerst geroepen om het evangelie aan de doden te verkondigen, aan de onderwereld, tot het verlorene en vergetene te gaan, diep in de natuur. Predik

tot de vlinders, predik tot de vliegen, tot de insecten, en geef het beste deel aan de armsten, niet aan de rijken die alles al denken te hebben.

7. Geef het beste deel aan hen die het het meest nodig hebben, aan de allerkwetsbaarsten, de allerzwaksten en allerarmsten. Laat daar je zorg naar uitgaan. Vindt de juiste richting hierin, want in de wereld, en ook veelal in de kerk, is de richting nog zo verkeerd. Men vleidt de rijken, hen met aanzien, de sterken, hen die alles al denken te hebben, terwijl ze een heel oppervlakkig voorspoeds-evangelie prediken, waardoor de rijken steeds rijker worden, en de armen steeds armer. Er is daar geen plaats voor andersdenkenen. Men geeft de rijken nog hogere tronen, en nog grotere koninkrijken, en naar de allerarmsten, de meest verdrukten, ziet men niet om.

8. Dat wat we om ons heenzien is een feutus-natuur, een feutus-samenleving, die op ons drukt. Het is de baarmoeder die ons kneedt. Telkens wordt er nog door de vliezen gebroken, omdat het nog niet klaar is. De feutus mag niet wegsoesen in hardhorendheid en blindheid. Het mag niet romantiserend zijn, want dat roze spul wordt door parasieten in het brein van de feutus gespoten, en de baarmoeder moet het kind er tegen beschermen, want het is vergif.

9. Men is verslaafd aan bepaalde religieus of geestelijk klinkende woorden, en soortgelijke termen, als aan drugs. Het is tamelijk ver gegaan. Terecht werd er tegen opgestaan, en daarom stonden uiteindelijk filosofen zoals Hegel en Kant op, omdat de vrijmaking nog moest komen. De reformatie en de vrijmaking horen bij elkaar. Men had de gedichten lopen verletterlijken en men was tot taalbarbaar geworden.

10. Taalbarbarisme is één van de ernstigste kinderziekten van de reformatie waar de mensheid nog aan lijdt. Ook de atheïsten lijden eraan, want ze raken soms nog ernstig in paniek als ze religieuze termen horen, en zijn vaak onwillend om ze als metaforen te gebruiken. Aan beide kanten snijdt het mes, en het is dezelfde geest. Deze kinderkanker woedt in alle hoeken van de samenleving. Het is expansie-drift.

11. Telkens weer steekt het de kop op. Hen op het lange pad strijden er zoveel mogelijk tegen. Zij ontmaskeren machtswoorden. Zij haten de gruwelijke afgoden die de samenleving heeft gemaakt. Zij laten zien waar het daadwerkelijk om gaat : de sleutel der kennis.

12. We leven in een patriarchische wereld waarin man, vader en zoon tot God zijn gemaakt, ten koste van de moeder, en ten koste van Woord en leiding. Het is ten koste van de dochter des hemels gegaan. Hier strijden hen op het lange pad voor. Waar is de moedertaal en waar is de dochtertaal ?

13. Taalbarbarisme is het grootste gevaar vandaag de dag. Fanatieke jonge mensen geven het door aan kinderen, en zo verspreid het zich, en woekert voort. Aan degelijk onderwijs is veel gebrek. Laodicea is een kerk van taalbarbaren, en zij zijn zorgeloos in valse gerustheid en valse zelfverzekerdheid. Zij zijn gekomen tot de valstrikken van zelfoverschatting. Laat het duidelijk zijn dat Laodicea niets anders is dan een slagerij, een fokkerij, en dat het vee daarvoor blind wordt gehouden. Het wordt netjes afgedekt gehouden door een doek.

14. In Laodicea zijn de meest sluwe valstrikken, en er is taalmonopolie ontstaan. Mentale, sociale en religieuze steroïden worden overal verkocht.

15. Nu komt men niet verder. Men moet eerst de diepte in. Je kunt wel als een Martha rondrennen om het horizontale in orde te brengen, maar het is ijdel. Men moet eerst tot het vertikale gaan.

16. Hen van het lange pad lieten zien dat Paulus ook in van alles vertraagd werd. Uiteindelijk kwam Paulus in ballingschap terecht, en dat is het pad voor iedere sobere, op wat voor wijze dan ook. Het evangelie moet in restrictie gezet worden, anders kan het niet verdiept worden. Het gaat om het vertikale, en dat kan alleen door afremming en restrictie in het horizontale.

17. Hen van het lange pad stelden dat Paulus aan vele lasteringen en wreedheden bloot stond en dat het voor een sobere normaal is om hier blootgesteld aan te zijn, zodat standvastigheid wordt ontwikkeld.

18. Hen van het lange pad stelden dat het vlees gebruik maakt van valse getuigen, en hierin schaamteloos is. De vromen moeten zich er op toeleggen om door het geestelijke geleid te worden. We kunnen stellen dat dit in principe al de scheiding is tussen kaf en koren. Het vlees zal altijd liegen tot het geestelijke. Zo wordt zowel het geestelijke als het vleselijke afgezonderd, en zo van elkaar gescheiden.

19. Hen van het lange pad tonen dat de mens strijdt tegen het Woord van God, omdat het Woord het genot van de mens geheel afneemt, en rechtvaardigheid predikt. Paulus bracht dit Woord terwijl hij in ballingschap was. Paulus predikte matigheid tot het wellustige vlees dat geneigd is tot overmatige weelde en bedrog.

20. Hen van het lange pad waarschuwen tegen onervarenheid die tot lichtgelovigheid en overhaastigheid leidt, als men titels tot zich neemt, zoals rechter, waar men niet klaar voor is. Hier had Paulus mee te maken, met deze tegenstand, toen hij het evangelie predikte. Het evangelie moest in de juiste banen geleid worden, tot restrictie gebracht worden, want er waren ook gevaren van overdosis en overmatigheid, en waar Paulus ook over predikte, dat hij een pin in zijn vlees had die ervoor zorgde dat hij niet in overmoed en hoogmoed werd meegesleurd. Dit laat ook zien hoe gevaarlijk het voorspoeds-evangelie kan zijn, dat ze naar te snelle oplossingen grijpen en de strijd tegen de zonde en de zoektocht naar kennis staken, wat ook in de charismatische beweging is binnengesijpeld. Hen van het lange pad leggen dan de vinger op de zere plek. Wij moeten ook de lijdensweg van Paulus begaan, en dat gaat ook dwars door gevangenschap en ballingschap heen.

21. Hen van het lange pad noemen op dit pad de weerstand van hen die vol zelfvertrouwen zijn, de lasteraars. Het zelfvertrouwen verblindt de ogen, en de vervolgde mens moet oppassen niet zelf in zo’n strik te komen. Het zijn grote roofdieren die in de bosjes loeren aan het smalle pad. De mens dient hiertegen bewapend te zijn. De roofdieren hebben monden met grootspraak en grote godslasteringen.

22. Hen van het lange pad laten zien dat zelfvertrouwen ook tot een ijver en godsdienstijver wekt. Hen van het lange pad beschrijven dan ook het hele proces hoe ze Paulus ter dood willen veroordelen. Paulus was met verschrikkelijke vijanden omgeven. Hen van het lange pad lieten zien dat het vlees zich omhoog heeft lopen werken door vleierij, en dat er een komplot was om Paulus te

doden, maar dat de Heere uiteindelijk de touwtjes in de handen heeft, en ook de tongen en handen van ongelovigen bestuurt tot nut.

23. De samenleving om ons heen is al te gronde gegaan door een overdosis. Het is een dystopie. Het vlees is vol zelfvertrouwen en is opgeblazen. Het is een teken van de dood. Alles is al gezombificeerd. Het is slechts menselijke religie.

24. Uiteindelijk, stellen hen van het lange pad, kan God woeste geesten ook weer temmen en dwingen. Hen van het lange pad laten zien dat Paulus omringd was door struikrovers die niet de minste vreze des Heeren hadden en geen enkel menselijk gevoel bezaten. God laat het dan toe dat ze complotten smeden, en zelfs dat ze er deels in slagen, maar God lacht hen uit, en ergens wordt hen een halt toegeroepen. Ze zitten vast aan de ketting.

25. Hen van het lange pad stellen dat er heel wat goddeloosheid schuil gaat onder maskers van eer, en uiteindelijk rukt God die maskers af. Hen van het lange pad stellen dat de huichelaars met een bloedige ijver zijn vervuld en dat zij najagen wat hun driften hen ingeven.

10.

De hervorming van het beest

1. Men moet aan de diepte van de zondeval ontdekt worden. Het bakt geen zoete broodjes. Hen van het lange pad wezen op het bittere pad waar dat onder ogen kon worden gekomen.

2. Er was teveel zoet werelds bedrog. Er werd geroepen om dieper te gaan. Het was een bittere scheiding die dwars door kerken en families heenging. Men moest weer wenen en zuchten over de zonde, en waakzaam worden.

3. De profeten gingen in zak en as. De monniken deden hun kappen op.

4. Het is een grote worsteling met beesten uit de afgrond die het volk niet willen laten gaan. Tot op heden gaat deze worsteling voort.

5. Maak het jezelf niet te gemakkelijk, want het zijn juist gemaksgeesten die de mensen verblinden. Ze laten de mensen geloven dat het allemaal wel mee valt, en als het even kan dan geven ze de mens nog meer zelfvertrouwen om hen nog verder te laten afdwalen.

6. Alles is ijdelheid, alles is misleiding, in deze wereld, ja, ook vele predikers die maar wat mompelen of blaaskaken. Het moet gezegd worden. Het gaat om het Woord wat er tussen zit, het niet gesprokene. Daar moet men naar zoeken. Daar moet men voor strijden, en voor afsterven aan het zelf. Een traditioneel praatje houden is nog niet het Woord van God. Vaak houdt het het Woord van God achter. Met woorden kan er ook zoveel verstopt worden.

7. Te veel zijn ingedut in schijngenade en hebben de strijd verzaakt en willen snel van elk lijden en ongemak verlost worden. Men is bedrogen door overgenade. Men moet onder ogen komen hoe diep men bedrogen is. Men moet onder ogen komen hoe bedrieglijk de zonde is in deze dingen, al die schoonpraterij. Men heeft het pad korter gemaakt dan het is, en heeft het onderwijs verzaakt. Het is allemaal ingekort en populair gemaakt voor de markt. Stoeten juichende jongeren nemen het aan als een geestelijk werkelozenfonds. Schande. Wee degene die deze kleinen misleidt met drogredenen.

8. Er moet weer gepredikt worden tegen de zonde, over bekering, berouw, boetvaardigheid, over de ontdekking, over het bevindelijke leven.

9. Alles roept om ons heen : ‘oorlog, oorlog, oorlog.’ Waarom ? Omdat de mens de geestelijke oorlog heeft verzaakt. Men moet terugkeren tot het Kaïnsbevel om de zonde te wederstaan. Men moet terugkeren tot het Ezausbevel, wat een jachtsbevel was om jacht te maken op de zonde, en te jagen naar de eeuwige kennis, wat overigens al aan Noach was gegeven. En men moet terugkeren tot het Ishmaelsbevel, wat een toetsbevel was, vertrouwt uw broeder niet. Maar de kerk heeft alles overmatig gepolariseert en heeft de dialectische theologie uit het oog verloren, en daarom stapelen de vijanden zich op, vanwege het verzuim. Men heeft resten van de zonde achtergelaten, en nu keert het tegen hen, versterkt het zich.

10. We zagen eerst dat God Jakob beschouwde als een vijand op Pniël, omdat Jakob nog verbroken moest worden vanwege zijn leugenachtige oude natuur. Later moest dat ook met Ezau gebeuren.

11. Hen op het lange pad wijzen erop dat men zich als Maria moet laten onderwijzen, in zachtmoedige bescheidenheid, en moet oppassen voor dwaas zelfvertrouwen, want dat leidt tot hoogmoed. Hen op het lange pad waarschuwen dat sommige goddelozen een spel spelen waarin ze alles met elkaar verwarren.

12. Hen van het lange pad stellen dat men ook het lijdenspad van Paulus dient te kennen en te begaan. Hij werd bevooroordeeld door mensen die helemaal niets van de zaak afwisten. Ze zwepen elkaar allemaal op in lichtzinnigheid en dwaze onbezonnenheid.

13. Paulus heeft als principe : ‘wees alles voor allen’, dus wees Jood voor de Joden, enzovoorts, en als hij dan bij pasbekeerden uit het Jodendom komt die nog aan de Joodse wetten vastzitten, dan doet hij gewoon met hen mee, stellen hen op het lange pad, niet omdat het zijn overtuiging is, maar om aan hun dwaling tegemoet te komen. Voor hen van het lange pad gaat het niet op zich om de geboden, maar dat de geboden in het hart worden geprent, en in werking komen door de afstemming, anders zouden het slechts dode letters zijn. De gruwelijkste, ergste fout is het als karikaturen gericht zijn op hun opgepompte borst in plaats van hun hart.

14. Door geestelijke banden werd Paulus gedreven, stelden hen op het lange pad. Het leven is zware geestelijke wiskunde, interconcentrische theologie. Als je dat op een andere wijze voorstelt dan ben je zwaar bedrieglijk bezig. Er ligt namelijk een taak om deze zware wiskunde te leren, wat tevens ook zware gereformeerde wiskunde is. Er werden belangrijke stappen overgeslagen, en daar was het volk wel in voor. Men wilde de zware gereformeerde wiskunde niet leren. Dat koste teveel tijd en energie. Men wilde gewoon eenvoudig blijven leren.

15. Wijdt je toe aan de wiskunde, anders kom je er niet. Scholing in het leven is nodig in het leven, anders is er geen leven, maar schijnleven. Het kaf zal van het koren gescheiden worden.

16. Elke dag staan we op in de arena. Elke dag moeten we de geestelijke wapenrusting aandoen.

17. De godsdienstige mens verkiest snelheid boven diepte. Alles is hapklaar gemaakt tot formules. Het kaf moet van het koren gescheiden worden, en het vlees moet van het geestelijke gescheiden worden.

18. ‘Om alles tot zaligheid te strekken,’ is een Anderlechitisch doel, maar dat heeft niets met letterlijkheid of geforceerdheid. Er is nogal wat verdraaid. In de arena dienen we te strijden tegen al te snelle zekerheden.

19. ‘Deze geheimenissen laten zich niet forceren,’ is ook een Anderlechitisch principe. Durf te twijfelen in het tijdperk van gedwongen zekerheden.

20. De boodschap van het boek Anderlech is dat we niet teveel moeten jammeren, als ten koste van het onderwijs. We hebben een werkplicht, een zorgplicht, om het beest te hervormen, om tegen het beest te strijden, en niet helemaal ten onder te gaan in het jammeren. Door overmatig te jammeren, zonder onderwijs te bieden, zonder strijd te leveren, verbitter je de mensen om je heen. Anderlech is een zorgmoeder. Zij zorgt voor ons, en onderwijst ons in de strijd. Wij mogen hierin niet te pessimistisch en negatief denken. We mogen ons niet laten meesleuren met werelds gejammer buiten haar hemels onderwijs om. Anderlech is als een moeder gegeven, om op te leiden voor de strijd. Daartoe moet de mens naar school, om de geestelijke oorlogskunde en viskunde te leren.

21. Ineens is het lijden dan geen nachtmerrie meer, maar een oproep, een verkondiging, om het diepere Woord des Heeren te verstaan. Anderlech 4:34-35

22. Het boek Anderlech noemt het lijden een slaap, een diepe slaap, om tot de geestelijke wereld te komen. De mens heeft deze slaap nodig om van de zonde los te komen. Anderlech 1:1,52

23. Ik ontmoette Anderlech in een droom. We waren op een strand aan zee. Het strand was wijdgestrekt. Ik werd toen opgenomen in een visnet. Ik kwam in een wereld onder de grond waar ik een kamer kreeg met iemand anders. Het was een mooie kamer, ruim, en er stonden veel kasten. Ik dacht er toen aan om de kasten zo neer te zetten dat de kamer in twee delen zou zijn verdeeld. Dan zouden we beiden ons eigen gedeelte hebben.

24. Ik ging toen het gebouw in, en er was een trap, en ik ging de trap op en zag ook andere mensen lopen. Er stonden allerlei bijzondere spullen en kasten. Ook waren er ramen en buiten was er gewoon heldere lucht, zoals boven de grond. Er waren allemaal lange gangen, van hal tot hal, ruimte tot ruimte, kamer tot kamer, waardoor de opgenomenen de wereld van Anderlech konden ontdekken.

11.

De geestelijke opname

1. Hen van het lange pad wezen op Mozes die te horen kreeg : ‘kom niet naderbij.’ We hebben te maken met veel beunhazen en snelheidsmaniakken. Ook Jezus sprak op een gegeven moment : ‘Raak mij niet aan.’ Men is te snel gegaan, heeft snelle wegen gebouwd door het bijbelse land, allemaal vanwege marktdruk en zaaddrift. Met vuurrode hoofden en ijskoude harten heeft men omtrend dit onderwerp handel gedreven, als een koeienhandel.

2. Kleuren komen anders door. Het zijn nog de nachtmerries van de feutus. Het is nog niet gesorteerd, nog niet op een rij. Alles staat kriskras door elkaar. Er ontbreken stukken. Dit alles zien we als we naar de kerkgeschiedenis kijken. God spreekt niet zomaar duidelijk, maar houdt zich verborgen. Wegen scheiden en kerken scheuren. De mens is ten prooi gevallen aan willekeur.

3. De Nederlandse reformatoren stelden dat de mens moet medewerken en toestemmen, als het over de genade gaat, maar God hoeft ook niet te wachten op de wil van de mens. Er is dus altijd een zekere spanning tussen God en mens, en tussen wil en genade. Er moet ruimte bestaan voor elkaar. Soms moet God ingrijpen, omdat God diepte kan zien, en de mens alleen maar oppervlakte. Het hogere mag dus altijd ingrijpen wanneer nodig.

4. Ze wezen erop dat Melanchton zich meer en meer ging verzetten tegen het dreigende fatalisme, en dat hij ook verantwoordelijkheid van de mens naar voren schoof, wat natuurlijk al snel verdacht kon zijn, maar wat aan de andere kant wel nodig was, vanwege dat de mens passief werd gemaakt. Ze stelden dat Melanchton in die zin van Luther wat af begon te wijken zonder de soevereiniteit van de genade prijs te geven, en ook niet de sola gratia door een soort van ‘ik red me wel’. Melanchton speelde het dus heel voorzichtig. Het was een verademing naast de soms iet wat te nauwe Luther en Calvijn.

5. Melanchton wilde aandacht geven aan de vrijheid van de menselijke wil zonder dat de mens daarbij God voor de voeten zou lopen. De nadruk lag dus nog steeds bij God, niet bij de mens. De Nederlandse reformatoren wijzen erop dat Melanchton Luther en diens uitverkiezingsleer niet overboord gooide, maar subtiel naar de achtergrond verschoof. De Nederlandse reformatoren bekeken dit op een afstand. Zij noemen het begrijpelijk in de strijd tegen determinisme, fatalisme en passiviteit, en dat het ook niet zomaar het monergisme uitsluit, maar noemden dat er tegelijkertijd gevaren zijn. Ze vonden het nodig, maar waren tegelijkertijd huiverig dat de soevereiniteit van God wordt aangetast. Zij noemden ook dat de voorkennis van God niet doorslaggevend is zoals sommigen beweren, maar dat het om de verborgen kennis gaat, een nog diepere laag. God baseert dus niet zomaar op voorkennis over de mensen, want dan zou het weer bij de mensen liggen, en het ligt immers bij God. Toch dreigt er dan ook weer het gevaar van fatalisme en determinisme, en daarom begingen de Nederlandse reformatoren de middenweg, zonder hierbij terecht te komen in al te gemakkelijk synergisme waarin de mens God zou kunnen sturen.

6. De Nederlandse reformatoren wilden niet in een extreem vervallen, maar beseften tegelijkertijd dat het menselijke aandeel maar minuscuul klein gehouden dient te worden, anders zou God’s

soevereiniteit in gevaar komen. De Nederlandse reformatoren wezen dus het synergisme af, maar wijzen wel op het belang van de middenweg. Er is een vlak tussen synergisme en fatalisme. Daar loopt het pad. God is hier niet afhankelijk van menselijke beslissingen.

7. God en mens liggen dus niet naast elkaar, werken niet zomaar op hetzelfde niveau samen. De mens dient af te sterven en af te stemmen.

8. De Nederlandse reformatoren stelden dat de mens enorm ver onder God ligt en zich niets moet inbeelden, maar dat de mens geen marionet is. Daarom hebben zij sympathie voor het synergisme, en begrip, maar noemen zij het ook gevaarlijk, want men moet altijd vanuit God redeneren, dat alles uit God voortkomt, zonder dat het fatalistisch wordt.

9. De Nederlandse reformatoren bestreden de willekeur, en wezen op het geleid worden door God. Ze noemden dat het volk was afgeleid door willekeur. Men werd gedreven door zaaddrift, door speculatie. Zo was dat vroeger, zo is dat nu. Het volk Israel leefde in afvalligheid en hardnekkigheid, en nu leeft de kerk ook zo, en zo is er een klein overblijfsel. Predikanten en geestelijken waarschuwen, maar het volk kiest hun eigen predikanten die hen naar de mond praten en in slaap sussen. Geloof en genade, geloof en genade, dat willen ze horen. De Nederlandse reformatoren spraken niet zomaar over geloof, maar over afsterving en afstemming. Ze waren geen overmatige genade bakkers, maar lieten het smalle pad zien.

10. Er zijn verschillende niveau's van uitverkiezing. Er is een groot verschil tussen souvereiniteit en willekeur. Ouders zullen juist extra aandacht geven aan moeilijk opvoedbare kinderen of kinderen die moeilijk mee kunnen komen. Dat wil niet zeggen dat ze boven de andere kinderen staan. Ook zijn ze niet meer speciaal of meer favoriet, maar toch is het een soort pedagogische uitverkiezing. Ze worden op een speciaal plan gezet. Het rechtssysteem zal zich meer bezig houden met dieven die een grote buit hebben gestolen. Zo is dat ook bij God. Dat is ook een soort uitverkiezing. Een noodzakelijk kwaad. Je moet heel voorzichtig met ontvoerders omgaan, want ze hebben mensen onder hun hoede. Daardoor zijn zij uitverkozen in die zin. Het is een hele lastige kwestie. Ze dragen teveel met zich mee. God moet dat heel voorzichtig uitpakken met alle tederheid. Dat is een noodzakelijk kwaad. Vandaar dat de mens niet altijd kan zien waarom God iets doet, en waarom de één is uitverkoren en de ander niet, en of dat iets zegt, want over welke uitverkiezing hebben we het ? Er is ook gerechtelijke uitverkiezing.

11. We kunnen denken aan Hosea en Simson, hoe moeilijk zij het hebben gehad met twistzieke vrouwen. Dat waren ook een soort uitverkiezingen. God kiest niet de makkelijke weg, en daarvoor is een reden. God laat zich dus leiden door veel hogere factoren dan een mens kan overzien. Dat dat een groot lijden is is een feit.

12. Nederland viel in de kerkgeschiedenis voor grote misleiding. Men begon eenzijdige misvertaalde bijbelteksten uit het verband gerukt te verabsoluteren, maar er is altijd in de oude bijbel sprake van deze tegenstelling : 'niet door het vlees, maar wel door het geestelijke.' Zo is dat bijvoorbeeld het geval met oordelen en contact hebben met de doden. Je kunt bijbelteksten vinden die er op tegen zijn, en ook bijbelteksten die er voor zijn, maar altijd weer zie je dat er een onderscheid is tussen het niet doen in het vleselijke, maar wel doen in het geestelijke. In Nederland hebben ze van zulke bijbelteksten enorm misbruik gemaakt. Denk aan het grote : 'Want door

genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme,' uit Efeze 2:8-9, volledig verkeerd vertaald overigens. Het ging hier om vleselijke werken, maar er zijn ook geestelijke werken. Heel sluw werd de nadruk verkeerd gelegd. Maar de oude bijbel laat heel duidelijk zien dat er loon is naar werken. Het gaat erom over welke werken je het hebt, de vleselijke werken of de geestelijke werken. In ieder geval ging men de vleselijke en menselijke parameters verheerlijken, de kerkelijke parameters, ten koste van het grotere verband. Zo maakte men zichzelf tot een exlex god, oftewel tot iemand die boven de wet stond.

13. Als men het heeft over arete, de godin arete, die Paulus en Petrus ook volgden in de griekse grondtekst, dan is dat een beeld van discipline en eerlijk verdienen in volharding. Eerlijk verdienen is iets wat Nederland probeerde te omzeilen door zijn marktdrift. Nederland nam het bedrog met beide handen aan, de gemakkelijkste weg. Zo werd de kerk in Nederland tot een vagebonden kerk.

14. Er is een heel gevaarlijk roofdier in de kerk, en het is de mens aangeleerd dat het normaal en vanzelfsprekend is. Men heeft een afgod van genade gemaakt, en men denkt dat het hen kracht geeft ongeacht hun keuzes, en zo wordt hun verantwoordelijkheid en geweten uitgedoofd. Het is verworden tot pseudo-theologie, tot een barbarisme van gevoelsdrift. Men wordt er emotioneel van en vecht er driftig voor, want telkens weer liegt de genade hen voor dat ze niet hoeven te veranderen, en dat ze kunnen leven zoals ze willen.

15. Da Costa sprak dat de mens net als Israel twee wateren over moet : de grote zee van bekering, en de kleine rivier van de dood.

16. Wat we om ons heen zien zijn allemaal lagen van afleiding, van verleiding, en alle mensen zijn afgedwaald en afgeleid, en vormen cirkels om elkaar heen, de ene erger dan de ander. Dat is wat deze wereld waard is. Wij als geestelijken zijn van boven gezonden om tot deze aarde te gaan. Dit is een aarde van zwaar onderontwikkeld toetsen.

17. Men kent de wetenschap van het toetsen niet. Men volgt tradities na, en de natte vinger in de lucht. Daarom moet het nieuwe reveil wel komen.

18. De opname is niet iets letterlijks, maar de nieuwe bijbel geeft aan dat het iets geestelijks is, en niet zomaar een of andere ervaring op zich, maar een verdieping. Uiteindelijk moeten we ingeleid worden en ontwaken tot de hemelse kennis. Rivieren 16:10

19. Lees Rivieren 16-18. Het geeft leven, het wekt mensen op tot leven. Er is zoveel verletterlijking en vervleselijking in het materialisme, wat ook makkelijk tot woord en kerk wordt, tot religie. Het vlees heeft zijn eigen bedriegelijke religie, en zo komt men niet tot de opname, die de verdieping is. Zo komt men niet tot de hemelse arend.

20. Rivieren 16:6 zegt : 'Wij kunnen niet met iedereen vrienden zijn, en dat mogen wij ook niet. Vriendschap met het vlees, met de wereld, is vijandschap tegen de natuur, tegen de kennis.' Als je hierin volhardt, in de anti-vriendschap tegen de wereld, dan ligt daar ergens de verbrokenheid, en dat je daar doorheen de hemelse kennis gaat zien, de verdiepende kennis voor de opname, waarvan de hemelse arend een beeld is. Die neemt het kind hier voor op. Rivieren 16:7-8

21. Let wel : er staat ‘kind’. En het kind hield het niet meer vol, kwam tot de verbrokenheid, en toen brak de hemelse kennis door, als een hemelse arend. Dan is het volbracht. Dat gebeurt niet als we nog vol van onszelf zijn en al alles denken te weten, en vol zijn met vleselijke krachten.

22. Juist omdat de mens zo vol is met zijn ego, zo opgeblazen, moeten de schorpioenen wel steken, want dat is voor bescherming, opdat men niet teveel neemt. Het leert ook de volharding. Rivieren 16:12-26

23. Dit is ook het geheimenis van de ware familie. Daartoe mag geen vlees behoren. Rivieren 17:24-25

24. Nu, de zee is een beeld van de zondvloed over het vlees, dus daarom moet de zee wel komen, en het is een beeld wat veel gebruikt wordt in de nieuwe bijbel. Adam gaat over de zee in boten, in vissersboten, waarin de zielen die aan het vlees sterven in de zondvloed worden opgenomen. Dat is het geheim van de opname. Rivieren 17:38-40

25. Zo is dat ook met Adam zelf gebeurt, dat hij zijn vlees in de zondvloed heeft achtergelaten, en zo op het schip werd gehesen. Velen houden zich doof als het afsterven aan het vlees ter sprake komt, want zij leven nog in vriendschap met het vlees, in familieschap met de wereld. Maar alleen door het afsterven aan het vlees kan er afstemming komen tot het geestelijke, en kom je ook niet in een nepkerk of nephemel terecht.

26. Nu, wij spreken tot dovemansoren, tot slapende discipelen, want we leven nu eenmaal in zulke tijden. Toch moeten wij blijven zaaien en blijven prediken, en onze tocht door Getsemaneh voortzetten. Het moet van binnenuit gebeuren. Het kaf moet opgroeien met het koren. Dit zijn de dagen van de grote afval, van de zondvloed, maar laten wij zelf niet afvallen. Wees geen fanatieke, extremistische fundamentalist, maar laat ruimte voor de paradox. Wees verdraagzaam, maar voorzichtig. Houd je op een afstand van het vlees, maar wees behulpzaam waar nodig, want er zal een oogst zijn, en die oogst kunnen we nu al zien. Geef daarom de moed niet op, en werk met wat je gegeven is. Roei met de riemen die je hebt. Uiteindelijk zal alles meegesleurd worden met het hemelse woord en tot sieraad worden gestrekt. Rivieren 18:6-10

27. Is het niet wonderlijk dat er staat dat we allen meegesleurd zullen worden met het hemelse woord ? De hemel sluit niemand uit. Iedereen wordt meegesleurd, maar natuurlijk mag een ieder kiezen hoe diep hij gaat. In de hemel is geen absolute dwang. Wij worden meegesleurd door de hemel voor onze beveiliging, voor de basisbehoeften, maar als we dan aan land zijn dan moeten we het verder zelf weten, want de hemel dwingt niet. Dat is een paradox. Een vader of moeder laat het kind niet verdrinken, laat het kind niet achter, maar neemt het kind mee om het in veiligheid te brengen, maar het kind moet zelf opgroeien en de juiste keuzes leren maken. Ook aan land zijn er grote gevaren, en sommige kinderen springen terug, om vervolgens weer door de hemel te worden meegesleurd naar veiligere plaatsen. Maar uiteindelijk kiest het kind zelf. De hemel zal het sturen waar nodig is en aan het kind tegemoet komen waar het kan. De hemel is niet dwangmatig, maar grijpt wel in waar nodig. De hemel is en blijft soeverein. Uiteindelijk heeft een mens niets in te brengen in het grotere geheel.

28. Nu, dat is een paradox, een groot geheimenis. De mens heeft keuzes maar er zijn altijd grenzen. Altijd zal de mens in zijn doen en laten stuiten op onderwijs. De gehele natuur getuigt van God's liefde en zorg voor de mens, en daarom ook van de grenzen.

29. En zo kunnen we zeggen met Rivieren 18:6 : 'Wij zijn met gematigdheid beteugeld en tegengehouden. Zo niet, dan zouden we in buitensporige rijkdom geheel ten onder gaan.'

12.

De groeiende vreze des Heeren

1. Wij moeten niet als Jona zijn als we geroepen worden. Wij moeten niet vluchten van het smalle pad en het bijbehorende lijden waardoor we heen moeten gaan. Velen eindigen in een fastfood kerk. Zo missen zij hun doel.

2. 1953 was een belangrijk jaar, waarin de diepte van de zondeval weer onder ogen gekomen diende te worden. Men moest zien te ontsnappen uit de Laodiceaanse kerk, de fastfood kerk. Dat kan alleen door een ontmoeting te hebben met de donkere bruid van de zondekennis. Daartoe was de kerkscheuring, en velen gingen uiteindelijk met Steenblok mee in deze uittocht, en zelfs nadat hij vertrokken was, want hij nam ook een achtergebleven deel van de gereformeerde gemeente op sleeptouw, en steeds meer begon men te ontwaken tot het belang van het steenblokkianisme.

3. Toen Steenblok heenging zette Mallan zijn werk voort. Er moest nog veel gebeuren. Er klopte veel niet in het calvinisme en ook niet in het hervormd-gereformeerde calvinisme, maar toch lag er een weg doorheen, en die leidde door 1953 heen.

4. 1953 moet verdiept worden, dat is een feit. Men moet ook aan de valstrikken ervan ontkomen.

5. Er wordt gegoocheld met genade, geloof en Jezus in de kerken, en als je dan bij de wat bevindelijkere kerken komt, dan zie je dat daar steeds meer tegen gestreden wordt. De mens is namelijk zichzelf te buiten gegaan aan religieuze fastfood. Daartoe kwam 1953. Alleerst is daar de zondekennis. Ken uw vijand. Weet hoe ver het allemaal is gegaan, hoe diep de leugen is doorgedrongen.

6. We kunnen stellen dat we dan niet moeten komen tot een snelle Jezus, maar eerst de donkere bruid onder ogen moeten komen van de zondekennis, in de diepten van Getsemané, en zo tot Golgotha gaan. De dood zal van de mensen wegvluchten, als de mensen de dood verlangen, want het vlees sterft niet zomaar. Eerst moet het vlees getuchtigd worden, en tot de diepte van Getsemané gaan. Vlees sterft niet zomaar. Daar zijn middelen toe in Getsemané opgeborgen, anders komt men tot een vals, overmoedig Golgotha, tot een schijndood van het vlees, waardoor er ook een schijnopstanding zal zijn, eigenlijk gewoon de opstanding van het vlees waardoor het zich

bekrachtigd. Vandaar ook dat wij op onze hoede zijn voor al te snelle Jezus-theologie, want dat is misbruik van genade, en in principe gewoon spot, het ijdel gebruiken van God.

7. Waakt u voor de prosperity disco kerken. De drugs had zich lopen mengen met zorgeloosheid en nalatigheid, nadat het van de wortels was losgekapt. De zondekennis werd weggeduwd, want die was immers verdronken in vleierij en schoonpraterij. Men had hiertegen een middeltje verzonnen. Men kwam tot allerlei snelle opzegversjes. Zo werd het woord tot vlees. Men maakte het krachteloos door het westers te vertalen. Men maakte het letterlijk, modern en materialistisch. Zo bouwde men hun kerken.

8. De reformatoren noemden dat de leer bezegeld moet worden met je eigen bloed in de strijd. De reformatoren stelden dat het lijden diep genoeg moet gaan om de zielsziekten uit te roeien. We kunnen wijzen op de pin door het vlees van Paulus.

9. Het leert de mens matigen en in matigheid te leven, opdat de ziel van de mensen niet wordt aangetast door buitensporige rijkdom om daardoor misleid te worden.

10. De reformatoren stelden dat Paulus niet kwam om de genade te verkwisten, maar te nuanceren. We kunnen stellen dat men moet weten wat genade en geloof in hun diepte betekenen, want met deze schuiltermen wordt veel misbruik gepleegd. Men is daardoor aan de religieuze drugs gegaan, verschaft door het drugskartel wat ook door de kerk werkt. Vaak wordt dit door fanatieke leken aangewakkerd die iets hebben gehoord en ermee weglopen om de jeugd te verderven. Vandaar dat het belangrijk is dat predikanten voldoende geschoold zijn, opdat zij niet als drugsbaronnen functioneren.

11. Bij de reformatoren is er niet zomaar genade, niet zomaar geloof, maar zij wijzen op het pad van afsterving en afstemming. Het is dus ook niet een simpel iets van goede werken, want die zijn vaak bedriegelijk. De mens moet het gladiatorpad op in de leer van de reformatoren, en dat is het pad van de pelgrims, de profeten en de martelaren. Men mocht niet inpassen. Men moest geheel anders zijn. Men moest de dwaasheid van het evangelie leren. Men moest voor de kennis werken, en diep gaan, de leer bezegelen met hun eigen bloed.

12. Zij die niet lijdzaam en bevindelijk waren zouden afdwalen in misleiding, doordat de pin niet diep genoeg was gegaan en de zondemacht in hen niet was doorboort, en zo zouden ze door blijven zeulen met hun zielsziekten. De reformatoren riepen op tot volharding op het smalle, sobere en bittere pad. Het was een bitter lijden wat medicijn was tegen de sluwe bedrieglijkheden van het vlees. Het vlees was bedreven in religieuze schijn, door de reformatoren als ijdelheid aangemerkt.

13. Men had teveel. Er moesten weer lekken geslagen worden, anders zou de ziel afdrijven. De reformatoren lieten het belang van het lijden zien. Dat lijden moest chronisch zijn, niet kort en krachtig, want dan zou het vlees niet kunnen sterven. Men werd veelal door zaaddrift gedreven, en die was kortaf, heethoofdig en zelfverzekerd.

14. In de leer van de reformatoren had genade zijn plaats en geloof, maar zij waarschuwden tegen bijgeloof en bijgenade. De mensen verzonnen dat om hun gemaksafgod te kunnen dienen van mensenbehagenis en menseneer. Men ging liever de grenzen over om toch nog te kunnen

bemachtigen wat men wilde. Dat was wat de zaaddrift was, de vrucht van het nemen van het verbodene. Men moest tegen de zaaddrift strijden, maar men onderwierp zich aan de zaaddrift en maakte een markt ervan. De mens wilde geen strijder worden, maar een marketeer. En dat ging zeer bedriegelijk, want het ego werd zo niet gedood maar op een voetstuk gezet, ook in de kerk.

15. De reformatoren bespreken de absolute dwaasheid van het vleselijke leven, en hoe Paulus een bedreiging was voor het vlees. Zij stelden dat Paulus nergens anders beter werd ontvangen dan in Efeze, maar dat na drie maanden van prediking er verharding optrad en goddeloosheid. De reformatoren stellen dat de hemelse leer dat opwekt bij het vlees, zodat het verborgen venijn naar buiten komt. Paulus scheidde toen de discipelen af, opdat ze niet aangestoken zouden worden door onherstelbare verharding, en het woord mocht niet voor de zwijnen geworpen worden. Men deed niks met de vermaningen van Paulus. Hij trok toen naar de leerschool van Tyrannus, om de zwakken onderricht te geven. De schapen waren nu van de bokken gescheiden. In zijn Efeze brief richt hij zich op het overblijfsel van Efeze.

16. De reformatoren wezen niet zomaar op de vreze des Heeren, maar op de toenemende vreze des Heeren. De vreze des Heeren moet groeien bij elke stap die we zetten, niet afnemen. Dit moet gebeuren in de afsterving van het vlees. We kunnen stellen dat we moeten gaan tot de eeuwige en grootste vreze.

17. De reformatoren stellen dat goede mensen altijd vermengd zullen zijn met hypocrieten en boze mensen, en als die zich vertonen dan moeten ze afgesneden worden. Dit gebeurt in principe door de toenemende vreze des Heeren.

18. De letterlijkheidsvorsten en goden moeten aftreden, want het gaat om het symbolische. De grote letterlijkheden zijn als bokkenleiders die het volk besturen. Daarom moet de bokkenjacht beginnen opdat de grote machten, de tijdgeesten, zullen vallen.

19. De reformatoren waarschuwden tegen het misbruik van de gaven. Zij stelden dat de ongelovigen alle dingen verontreinigen doordat ze innerlijk besmet zijn. Op deze basis bouwen zij hun leer en geven zij nuances. Zij geven aan dat er wel degelijk een strijd te voeren is, dat men op het sobere pad dient te blijven dat bitter is, opdat men tegen de zonde van het misbruik bewaart wordt.

20. Hierin is het wel van belang om verdraagzaam te zijn naar de zwakken, stellen de reformatoren, en niet alleen maar tegemoet te komen aan de draagkracht van het individu, maar ook aan het begripvermogen.

21. We kunnen hierbij stellen dat ieder individu is beperkt door zijn onwetendheid en verwonding, en dat men daar rekening mee dient te houden.

22. De vreselijke machten van de zonde moeten vallen. Daartoe is de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Daartoe dient men naar school te gaan.

23. De reformatoren stellen dat kennis zonder ijver slechts de praal van de dwazen is, maar de kennis moet wel de bestierster zijn van de ijver, want er is ook een verkeerde ijver.

24. De reformatoren stelden dat veel godsdienstvormen alleen in stand worden gehouden uit trots en hardnekkigheid.

13.

De rivierbeesten

1. Deze wereld heeft onderwijs nodig, en dat begint bij onszelf. Voor onderwijs dienen we onszelf op te offeren. Kom leeg tot God, zonder vooringenomenheid en laat God je onderwijzen, en betaal de prijs.

2. Kom hogerop. Laat de aarde achter je. Je moet eerst de hemel doordringen voordat je weer tot de aarde kunt gaan, anders zou je alles vanuit het vlees doen, als een Martha. Wees als een Maria.

3. Werk door gebedsordes, niet zomaar zaaddrift. De zaaddrift moet afsterven. Krijg een kijk op het goede.

4. Wij behoren leerlingen te zijn van het boek Beloch en het boek Buli in de nieuwe bijbel. Het boek Beloch is een psalmenboek, en het boek Buli is een apocalyptisch boek, zoals het boek Openbaring in de oude bijbel. Zowel het boek Openbaring als het boek Buli zijn geen makkelijke boeken. Het zijn allegorische boeken waarin God zich toont als paradox. God predikt geen goedkoop evangelie. Veel van het oorspronkelijke evangelie is verwaterd, verdund, en daarom is het boek Buli zo belangrijk, en ook het boek Beloch, wat overigens ook in het boek Buli wordt genoemd.

5. Voor hen die lange tijd leerling zijn geweest van het boek Openbaring is de studie van het boek Buli soortgelijk. Men moet hiervoor het oor trainen, en niet vervallen tot letterlijkheden want dat is een vorm van materialisme, alhoewel zich dat heel religieus kan voordoen. Het vereist een speciale gave om het boek uit te leggen, en men dient de gave te bewaren en te bewaken. Ook dient de gave beoefend te worden, want niets werkt vanzelfsprekend.

6. Wij lezen in Buli 1:1 : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’

7. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Nu, daar is een speciaal boek van in de nieuwe bijbel genaamd ‘Rivieren’. We lezen in 1:1-4 : De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

8. Wij zien hier, dat het een strijd is tegen het Laodiceaanse. Misschien kent u deze strijd wel van het boek Openbaring. Het Laodiceaanse waant zichzelf rijk en zonder gebrek, terwijl ze naakt en blind zijn, ellendig en arm, en dan wordt hen aangeraden goud te kopen wat in de beproeving, in het gevecht, gelouterd is. In het Aramees en Hebreeuws is het de toetssteen, de nura, de urim. Eerst is er het gevecht tegen de leugen, eerst moet men leren toetsen. De Laodiceanen waren meer zakenlieden dan vechters. Vandaar dat ze het beter voorstelden dan het was, want ze hadden een product te verkopen.

9. Buli 1 zegt : ‘En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.’

10. Nu, die macht komt niet zomaar. Daar moet voor gevochten worden, en voor het gevecht moet je leren toetsen, zodat je niet aan de verkeerde kant strijdt. Eerst moet je weten in welk leger je moet zijn. Uiteindelijk komt het er op neer, in de boodschap van de nieuwe bijbel, dat een soldaat een leerling is, en de oorlog is de studie. Het zijn studie velden. Oh, hoe de mens hiervan is afgeweken.

11. Nu, over de rivierbeesten spreekt het boek ‘Vissen’ in 2:11-12 : Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten. Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde. Het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier.

12. De rivierbeesten zijn dus beelden van de verharding en heerschappij van de zonde. Daarom moet de zonde overwonnen worden, moet er heerschappij komen over de zonde, zoals in het Kaïnsbevel. Het is erop of eronder.

13. Het is een verschrikkelijke strijd, waarin zeer Laodiceaans wordt geredeneerd. Men probeert het weg te schuiven, men probeert het schoon te praten, en daarvoor halen ze hun religieuze relikwieën van stal. Laodicea kan zeer religieus zijn. Daar voert Laodicea handel in, en dat is met winstbejag. Zoals we lazen in Rivieren 1 wordt Laodicea gedreven door wilsdrift, zaaddrift dus.

14. Het zijn juist de rivierbeesten die Laodiceaans spreken en handelen, en de geestelijken aanvallen, en hen in rivierkooien hebben opgesloten. Zij kunnen de rivier niet over. Misschien voelt u soms ook zo. Soms zit de mens muurvast. De vijand is al diep doorgedrongen. Laodicea regeert vandaag de dag in de wereld.

15. Zo kan ook de stad aanvoelen, als een kooi van de rivier, van de rivierbeesten. Buli zegt : Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

16. Hier worden we weer gericht op de studie. Zijn wij open voor het onderwijs wat het Woord vandaag tot de mensen brengt ? Het is onze enige hoop.

17. De mens is geheel ingesloten door de rivierbeesten. De rivieren der aarde zijn zo dood dat ze als moerassen zijn. Beloch zegt : ‘Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.’ Als wij niet tot snelle schijnzekerheden komen en durven aan alles te twijfelen, durven het in diepte te toetsen, dan komt God ons tegemoet. God komt tegemoet aan de groeiende vreze des Heeren. Onze twijfel moet volkomen worden. Wij mogen niet overmoedig vertrouwen zomaar, wat ook een belangrijke boodschap is van het boek Beloch.

18. Het is van belang dat wij over het gehele pad van Getsemané gaan en geen stukken overslaan. Wij moeten de gehele Exodus begaan, en niet ergens midden op de weg het beloofde land bouwen. Er zijn veel vijanden te verslaan. De reformatoren zeiden : ‘Er is geen Exodus zonder Leviticus.’

19. Nu, als wij leerlingen willen zijn van het boek Beloch en het boek Buli, en deze geschriften willen leren begrijpen, wat dat kan betekenen in onze relatie met God, dan moeten we eerst tot bezinning komen, en de kosten berekenen. Alles wat voortijds stopt, voortijds het beloofde land bouwt, is Laodicea. Moge de Heere u wijsheid, inzicht èn onderscheiding geven om op het smalle pad te blijven tot het einde toe. Dat vereist volharding. Maranatha. Halleluja.

20. ‘De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpad opgezet. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.’ Ewa 13:3

21. Dit is een bijzonder tekstgedeelte in de nieuwe bijbel. Die nieuwe namen worden gegeven in de nieuwe bijbel, zoals voorspeld. We zien in het vers van Ewa 13:3 dat Irak verbonden is aan deze onthulling. Hij had van het rode genomen, opdat zijn ego en de wetten van het ego werden verwoest, en zo kwam hij tot het witte, zoals we alleen door Leviticus tot de Exodus komen. Jozef moest eerst de put in, en zo ook Jeremia. Israel kwam alleen door de rode zee tot de wildernis. Dat heeft een hele diepe betekenis.

22. Het heeft te maken met de ontzegeling van de boekrol. Het boek des levens kan alleen komen door het boek des doods. Eerst moet de mens het watergraf in.

23. Zowel Daniël als Openbaring in de oude bijbel spreken over het nieuwe boek wat moet komen. Jezus sprak dat ze toendertijd nog niet veel konden verdragen. Ze moesten wachten op de volle waarheid. Die moest nog komen. Sommigen zagen die volle waarheid in Mohammed, en anderen in Calvijn, maar God’s werk was nog niet klaar. Er waren nog ontbrekende schakels. We zien in Irak de vervulling van het geheimenis.

24. Daniël zag grote beesten waarmee geworsteld moest worden. Het boek zou zich niet zomaar openen. De vleselijke zegelen moeten er eerst af. Zo is dat in ieder mens. Er is geen directe weg tot het Woord. Men moet van het rode nemen. Dit proces wordt diep uitgelegd zowel in de oude bijbel als in de nieuwe bijbel.

25. Over Ezau werd al gesproken in de oude bijbel. Ezau moest eerst verworpen worden. Zo was dat ook met Jezus, en in de nieuwe bijbel wordt Irak genoemd.

26. ‘Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.’
Ewa 12:7

27. Ook Adam moest in een diepe slaap, een geestelijke slaap, om Eva te ontmoeten. Daarover werd gesproken in het paradijs, over de tardemah. Ook al zouden wij in het paradijs zijn, toch zijn we er dan nog niet, omdat de diepe geestelijke slaap nog moet komen, het rode waarvan wij moeten nemen, tot het afleggen van aardse status en eer. Dan moeten wij het pad van verworpenheid begaan, en dat moet ook wel vanwege het ‘wee u wanneer een ieder wel van u spreekt.’ Wij moeten afgezonderd zijn in de toorn des Heeren, zoals Jeremia, en hier zoals Irak.

28. ‘Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.
Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.’
Ewa 12:9-10

29. Het is de ontdekking aan de diepte van de zondeval, de grootte der zonde leren kennen. Hierin mag de mens niet sjoemelen, maar moet diep gaan, diep in Leviticus en nemen van het rode, om de kom geheel leeg te drinken. Dat moest Jezus ook in Getsemané. Wij moeten leren de tijd uitzitten, de pin in het vlees te dragen zolang nodig. Wie de roos wil moet de doorn respecteren. Vandaar dat wij onder schorpioenen leven.

30. Vers 11 zegt :
‘Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens
dan ?’

31. De mens heeft zijn geweten en geheugen veelal van het vlees, en ook zijn bewustzijn. Dat moet besneden worden. Daarvan is ook het rode een beeld. Wij mogen dingen niet beoordelen naar menselijke maatstaven, maar alleen naar hemelse maatstaven, dus we zullen ze moeten leren kennen.

32. Vissen 18:36 zegt :
‘Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, omdat er iets hogers was.’

33. Beloch 33 zegt : Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt, het is haar zoon, die naar mij en jou komt.
In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,

In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg,
zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.
Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te komen,
U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade,
van Zorg en Genade zal ik u vertellen,
dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

34. Uiteindelijk zullen we teruggeleid worden naar de tent van God, en we zien dat het zoonschap te maken heeft met het afsterven aan aardse en kerkse regels die er niet toe doen, de menselijke overleveringen en tradities. Dat is wat het profetenschap is. Het buigt niet voor de mensenverzinsels, maar ontmaskert ze. Er moet rebellie zijn naar het aardse. Als we Beloch 33 lezen, over de zwarte leeuwin des hemels, de dochter des hemels, die ware zorg brengt, dan zien we ook dat machtige geheimenis uit Buli 9 terugkomen, over de komst van het nieuwe boek : ‘En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden
begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.’

35. Nu, met de komst van de zwarte leeuw, de dochter des hemels, de zorgdraagster, worden de nieuwe boeken geopend. De wetten der mensen zijn tot markt geworden, en die moet vallen, wat we ook in dit tekstgedeelte zien. De mensen zijn slaaf geworden van valse wetten, van een markt. Het is van belang terug te keren tot de geboden van God, niet tot de geboden van mensen waarmee zij handel drijven in zielen.

36. Hebt gij al gegeten van het rode ? Bent gij al tot Leviticus gegaan ? Bent gij al doorgedrongen in de dieptes van Getsemané ? Heeft gij al de zwarte leeuwin ontmoet, oftewel hebt gij al leren zorgdragen ? Bent gij al zorgvuldig ? Dit is een belofte van tederheid, niet zomaar aardse tederheid, maar van ontmaskering en onderscheiding. Deze empathie leidt u de weg, en deze empathie zal het oordeel niet misbruiken voor eigen gewin.

37. We zien dat dit iets moederlijks is. Door al het overmatige patriarchische, toch wel de wilsdrang en zaaddriften van de man, heeft de mens een gebrek gekregen van haar moedermelk en honing, die nodig zijn om de hoofden en harten te verwekken tot het geestelijke en hen hogerop te nemen. Daar spreekt het boek Buli ook over. Laten we beseffen dat het land van melk en honing het moederland is. Daartoe moeten wij eerst van het rode nemen.

14.

God niet gediend door uiterlijke praal

1. God zal de lauwen uitspuwen. Tekenen van lauwheid zijn de zonde normaal vinden en goedpraten, je niet storen aan de zonde, en overmatig aandacht geven aan genade en vergeving, zonder bekering en gehoorzaamheid. Ook betekent lauwheid een deel voorstellen als het geheel. Ook betekent lauwheid het verletterlijken en verabsoluteren van symboliek, wat gewoon gemakszucht is. Overal waar lauwheid heerst komt schijnzekerheid, valse zelfverzekerdheid. Ban daarom lauwheid uit je hart. Door lauwheid ben je namelijk hard op weg om een farizeeër te worden. Dat gaat met elkaar samen.

2. Wij moeten komen tot het rode, de eeuwige verwonding, de eeuwige verbrokenheid, oftewel de besnijdenis van de borst, om hieraan te ontkomen, om zo op te groeien in de vreze des Heeren. Dat is een eeuwige besnijdenis, opdat het vlees niet kan teruggroeien. Het is geen momentopname, maar iets wat dagelijks moet gebeuren. Wij sterven iedere dag, en moeten iedere dag wedergeboren worden. Deze symboliek zien wij ook in de natuur. Het is niet iets eenmaligs. Wij moeten leven vanuit de besnijdenis van de borst, niet zomaar door de doorboring van de handen en de voeten.

3. Als wij het hebben over de donkere bruid van de zondenkennis, waar de reformatoren over spraken, en wat zowel besproken wordt in de oude bijbel als de nieuwe bijbel, dan moeten we weten dat we alleen maar bij haar kunnen komen door het lijden te aanvaarden en lief te hebben, want zij laat geen onbesnedenen dichtbij haar. Wij moeten komen tot de kom met het rode, met gebogen borst, niet met een protsende borst. Onze borst moet besneden worden, opdat hoogmoed en trots ons niet zal meesleuren in de leugen en de vleselijkheid. Vandaar dat de rode reformatie van belang is.

4. Ga niet hoger dan uw voegen. Het verstand moet stilgezet worden want het menselijke verstand is een leugen. Men moet het hemelse verstand ontvangen, en dat kan alleen door een verbroken borst, een besneden borst. De vleselijken worden geleid door hun opgeblazen borsten. Zij zijn lauw en zijn uitgespuwd en worden door aardse krachten verleid en misleid, telkens weer. Deze bron zal uiteindelijk uitdrogen en verstenen. Het beest zal zichzelf verslinden. Let op de tekenen om je heen.

5. De reformatoren stelden dat het geen zin heeft als God niet in alle ijver wordt gezocht. Natuurlijk is er ook vleselijke ijver en daarom stelt hij in zijn theologie dat het binnen het kader van afstemming en afsterving dient te geschieden. Daarbuiten zijn de mensen verblind en verdwaasd, stelden de reformatoren.

6. Zij stelden dat filosofen en dichters nodig zijn om de dwaasheden van het volk te bespotten omdat het denkt door uiterlijke praal God te dienen.

7. De reformatoren noemden soms het leven een leugen en een ongeneeslijke ziekte. Zij stelden dat het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood was. Het ware leven ligt in een onbereikbare diepte verborgen waarvoor de mens eerst aan zichzelf dient te sterven.

8. Het ware leven ligt heel diep in de depressie verborgen. Velen gaan niet diep genoeg. Weinigen zullen het vinden. De mens vergooit zijn leven. Dat is een natuurverschijnsel. Zonder dit natuurverschijnsel zou er geen leven mogelijk zijn, want dan zou de mens verlamd zijn en gewoon de meerderheid volgen. Het kost de mens iets. Er is geen ontwikkeling zonder dit natuurverschijnsel.

9. Het is het moeilijke van het leven : tegen de stroom inzwemmen. Als die stroom er niet was, dan zou de mens geen leven kunnen ontwikkelen. Er kan alleen leven ontwikkeld worden in weerstand. Eerst moet er een confrontatie zijn met de leugen.

10. De geheimen liggen dus verborgen in het schijnleven. Wording is belangrijk, niet slechts een kanaal van het goede te zijn, want dat kan ook gemakszuchtig worden en een projectie. ‘Iemand anders doet het wel voor mij.’ Neen. We moeten uiteindelijk zelf het goede worden. Wij moeten zelf een moeder voor ons innerlijk kind zijn. Natuurlijk zijn daar regels aan verbonden. Hier gaat het duizenden malen mis, want valse zelfverwezenlijking ligt op de loer, buiten de principes om, waar men grist en grijpt. Men moet allereerst zichzelf verloochenen en tot de hemelse geboden komen, om zich daaraan af te stemmen in afsterving aan het zelf, wat een school is. Men moet tot de moederschool gaan om dat te leren. Er is niets eenvoudigs en simpels aan. Het is niet zomaar een formule of dogma.

11. Er is altijd die spanning tussen moeder en kind, tussen God en mens. Het is een worsteling, een worsteling met God, met jezelf en met de vijand, met de onwetendheid. Je hebt de moederschool dan nodig om verder te komen.

12. Als dit onderwerp ter sprake komt dan is er vaak gebrek aan nuance en context, gebrek aan vergeestelijking en verdieping, en vandaar dat de moederschool telkens ingrijpt. Eenzijdigheid en verstarring is een groot gevaar op het levenspad. Taaleenkennigheid is een groot gevaar.

13. Als de mens dan grijpt naar het hogere gaat het duizenden malen mis. We zien het overal om ons heen. Misbruik regeert. Het is een leugen en ongeneeslijk. Daarom moeten we het verdiepen en vergeestelijken. We moeten het paradoxale van het leven leren kennen, het dualistische. Het is moeilijk om te ontwaken. Voortdurend wordt de mens door pijlen getroffen. De mens komt niet ver, en telkens moet de mens opnieuw beginnen, want het begint allemaal met schijnleven en

misleiding. Eerst zou de leugenaar zich openbaren. Eerst moet de mens naar Pniël toe om los te komen van zijn afgoden.

14. De mens mag zo komen tot de wegwijzer. Dat gaat met veel pijn, dat gaat door veel verraad. Er is altijd weer die Judas in Getsemané. Er is altijd weer een Delilah. Zonder deze factoren zou een mens zich niet kunnen ontwikkelen. Het zijn natuurverschijnselen.

15. De depressie knaagt. Alles is zo gedetailleerd. Er wordt zoveel van je gevraagd, en tegelijkertijd wordt je kapot gemaakt en tot waanzin gedreven. Het wordt je soms totaal onmogelijk gemaakt. Zie je weg erdoor te vinden. Wij moeten elke dag aan onszelf en aan de wereld afsterven. Wedergeboorte is een lang en slopend proces.

16. Je moet dan afkicken van de drugs van het leven, van het schijnleven, vluchten uit Laodicea. Ze hebben in Laodicea van God iets heel makkelijks gemaakt, maar God is niet makkelijk. God is hoge geestelijke wiskunde. Bij de afgoden van Laodicea kom je bedrogen uit.

17. In het westen hebben ze een gemakkelijke god gemaakt, een laodiceaanse god, maar God is helemaal niet gemakkelijk. Denk je dat je zomaar even liedjes kunt zingen voor God ? Zowel de oude als de nieuwe bijbel tonen dat God de liederen van de mensen veracht en haat. God zocht Mozes te doden omdat hij zijn zoon niet had besneden. God wil besnijdenis van harten zien.

18. Dat wil niet zeggen dat we helemaal niet mogen zingen en dat liederen verkeerd zijn, maar het wil zeggen dat we eerst ons hart recht moeten maken voor God, en dat God ons dient te leiden. Lauwe mensen kunnen niet zomaar tot God komen met hun tradities, want God zal hen tot vijand zijn, en zal ze uitspuwen. Geen makkelijke God dus, hoe graag mensen het ook willen geloven. Je kunt God niet bedriegen met uiterlijke vormen en tradities.

19. Kun je God zomaar vertrouwen ? Nee, natuurlijk niet. God is grimmig naar de zonde, en geeft een ieder die met verkeerde bedoeling komt over aan de misleiding. God is een verwoester van de zonde, een roofdier uitgezonden om de zonde te doden, en de mens denkt dat God een tam schoothondje is. Nee, God is een onvoorspelbare leeuw als de mens er eigen voorwaardes en vooroordelen op nahoudt.

20. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. De mens denkt op de bordeelslippers tot God te kunnen gaan zomaar. Als het even kan protst de mens, en de mens is zeer egoïstisch en denkt dat God precies op zijn niveau is en precies zoals hem denkt. De mens is zwaar ziek. Dat ieder mens een andere mening heeft en dat ze elkaar allemaal tegenspreken schijnt hen niet te deren. Ze denken nog steeds dat zij dat speciaal zijn. Je kunt alleen tot God naderen in het minderen.

21. De samenleving is verleugend. Ze liegen onder elke hoge boom, op elke hoek van de straat, en verkopen hun bluf. God heeft hen aan het liegen overgegeven. Er zijn teveel schijnzekerheden, dus er moet wel chaos, twijfel en verwarring komen. Men lijdt voor de verkeerde zaken, men lijdt voor het ego en voor allerlei protserigheid, en daarom moet het lijden nog gericht worden. Ook de woede, de vrees en de depressie moeten nog gericht worden.

22. Heeft het volk het verdiend om misleid te worden ? Ze hebben gehoereerd met de slimme, snelle leugen over de ruggen van anderen. Heeft het volk het verdiend om verleugend te worden ? Ze hebben voor de leugen gekozen. Ze hebben de waarheid niet gekocht. Ze hebben er niet voor gewerkt, want alles is immers genade. Alles is immers geloof. Heeft het volk het verdiend ? Koop de waarheid. Werk voor de waarheid. Jakob moest hard werken voor zijn vrouw. Tweemaal zeven jaar. Tussendoor werd hij bedrogen. Zelf had hij ook eens zijn broeder bedrogen, en het bedrog ging voor in de kerk, door Ezau heel eenzijdig en eenkennig te bespreken.

23. Het boek Odenlech begint met de weesprekingen : ‘Wee de ouders.’ Er is heel wat misgegaan in de opvoeding. Aan tucht ontbrak het. Ze lieten als Eli hun kinderen maar aanrotzooien.

24. Het is een zware strijd. Men dient terug te keren tot de tucht, tot de gesel des Heeren. Dit is nodig opdat alles diepte en richting zal krijgen. De spekborsten van het volk, van de mannen, die geen melk geven, maar melk afnemen, hebben verderf gebracht. Het heeft de geestelijke kanalen en bloedscirculatie omgebracht. Het is geestelijke trombose. Het zijn gezwellen. Oh, hoe het volk gericht is op het protsen met hoogmoedige, betweterige mannelijke borsten.

25. Het is de strijd tegen een groot monster, en daarom moeten we terug op de paden van Odenlech opdat we niet in deze strijd bedrogen worden en zelf als het monster worden. Het monster verslindt de massa’s en neemt hen op. Dit monster heerst ook in het westen. Je kunt het alleen te lijf gaan met raad en overleg. Werktuigen moeten zintuigen zijn, niet zomaar werktuigen. We spreken niet zomaar over genade en werken, maar over afstemming en verdieping. Het boek Odenlech spreekt erover dat er niet zomaar leiding en genezing is, niet zomaar voorspoed, maar dat het gaat om deel te hebben aan het lijden des Heeren, dat er eerst verbrokenheid dient te zijn. Men wil geleid worden maar geen deel hebben in het lijden des Heeren. De zaadkorrels willen niet sterven. Men dient de zaaddriften der aarde.

26. Daarom moet de Heere een harde leermeesteres over de mensheid aanstellen, waar de reformatoren al over spraken. Hier lezen wij ook over in het boek Buli, dat men niet zomaar de Heere kan volgen. De Heere zoekt niet zomaar naar volgelingen, want dat is vaak nog teveel in eigen vlees, maar de Heere zoekt naar de verbrokenen van hart, de verbrokenen van zaad, opdat zij opgenomen kunnen worden in het zaad van de vrouw wat gekomen is om het beest te verbrijzelen onder haar voet.

27. Let wel : Dit is de donkere bruid, de zondekennis. Buiten de ontdekking aan de verre dieptes van de zondeval komt men geen stap verder. Er is zoveel valse verbrokenheid die nog protst, er is zoveel oppervlakkige verbrokenheid die nog eigen eer zoekt, die nog niet diep genoeg aan zichzelf is gestorven.